

KỶ YẾU

Trường Việt Ngữ Tustin

3 Năm

Bảo Tồn Ngôn Ngữ Và Văn Hoá Việt Nam

1993-2023

*Con ơi ghi nhớ lời này
Công cha, nghĩa mẹ, ơn thầy chớ quên.*

Mục Lục

Thư Ngỏ	3
Lời Tâm Tình Của Cha Quán Xứ	4
Lời Tâm Tình Của Nữ Tu Dòng Mến Thánh Giá Los Angeles	5
Lời Tâm Tình Của Thầy Phó Tế	6
Lời Tâm Tình Của Chủ Tịch / Ban Chấp Hành Cộng Đoàn Thánh Phêrô	7
Hình Ảnh Thầy Cô Trường Việt Ngữ Tustin (Niên Khoá 2022-2023)	8-9
Trường Tustin - Hành Trình Dạy Trục Tuyền	10-11
Hình Ảnh Thầy Cô & Các Em Phụ Giáo Ngày Khai Giảng và Bế Giảng Trường Việt Ngữ Tustin	12-13
Ban Thánh Thư Trường Việt Ngữ Tustin (Niên Khoá 2022-2023)	14
Vài Chia Sẻ Cảm Nghĩ Về Trường Việt Ngữ Tustin Nhân Kỷ Niệm 30 Năm Thành Lập	15
Nhà Giáo Tôi Yêu	16
Sứ Giả Của Thiên Lôi	17
Hình Ảnh Các Em Học Sinh Thi Đồ Vui Đề Học	18-19
Hình Ảnh Các Em Học Sinh Lãnh Thưởng	20
Lớp Vỡ Lòng / Truyện Cười “Là Ai”	21
Ngày Tựu Trường / Truyện Cười “Anh Em”	22-23
Tâm Tình Lớp Một	24
Lớp Hai / Ôn Gọi	25
Cảm Nghĩ Của Giáo Viên Lớp Ba / Truyện Cười “Rửa Trước Khi Ăn”	26
Hình Ảnh Các Em Học Sinh Thi Chính Tả & Luận Văn	27
Bức Tâm Thư Gửi Con / Em Vẫn Nhớ	28-29
Ngôn Ngữ Quý Báu	30
Một Góc Nhỏ Về Trường Việt Ngữ Tustin	31
Đôi Lời Tâm Sự Của Lớp Sáu	32
Cảm Nghĩ Về Việc Học Tiếng Việt	33
Sự Khác Biệt Trong Tiếng Việt	34-35
Ai Lụy Ai	36
Mãi Còn Đây / Thầy Và Trò	37
Những Đoạn Văn Tiêu Biểu Của Học Sinh Lớp Bảy / Học Việt Ngữ	38-39
Học Sinh Xuất Sắc Toàn Trường 2019-2023	40-46
➢ Cảm Nghĩ Của Em Sau Khi Học Xong Chương Trình Việt Ngữ (<i>Em Nguyễn John</i>)	40-41
➢ Hình Ảnh Lãnh Thưởng (<i>Em Nguyễn Vũ Hà Tiên</i>)	42
➢ Lời Cảm Ơn Chân Thành Của Em (<i>Em Ngô Hồng Jasmin</i>)	43
➢ Diễn Văn Tốt Nghiệp (<i>Em Nguyễn Sophia</i>) / Truyện Cười “Bài Văn”	44-45
➢ Tâm Tình Của Học Sinh Xuất Sắc Toàn Trường 2023 & Hình Ảnh Tốt Nghiệp (<i>Em Nguyễn Breanna Quý An</i>)	46-47
Ban Âm Thực & Trật Tự	48
Tâm Tình Phụ Huynh / Những Câu Hỏi Cho Em / Truyện Cười “Xô Lá”	49
Chia Sẻ Tâm Tình Của Các Phụ Giáo / Những Viên Ngọc Quý	50-53
Má Hồng Chung Gánh Giang Sơn	54-55
Niềm Vui	56
Kỷ Niệm Đẹp Của Những Ngày Cùng Dạy Việt Ngữ	57
Giữ Lửa	58
Vui Xuân Với Người Không Nhà	59
Hình Ảnh Thầy Cô Trường Việt Ngữ Tustin	60-61
Ngày Xưa Ngày Nay / Giá Trị Của Số 1 Và Số 0 / Trường Tôi	62
Giá Trị Của Việc Học Tiếng Việt / Truyện Cười “Dự Đoán Tương Lai”	63
Chơi Vui Ngày Tiệc Giáng Sinh	64-65
Áo Trắng / Diễn Hành Tết Trên Phố Bolsa – Xuân Quý Mão 2023	66-67
Vinh Danh Thầy Cô Dạy Việt Ngữ	68-69
Ngoại và Tôi	70
Truyện Cười “Sông Hồng nằm ở đâu?” / “Nước Ngọt” / Cái “Tôi”	71
Một Bài Thơ Kỳ Lạ Với 8 Cách Đọc, Ý Nghĩa Vẫn Y Nguyên!	72
Nhớ Mãi	73
Hình Ảnh Thầy Cô & Các Em Phụ Giáo Ngày Khai Giảng và Bế Giảng Trường Việt Ngữ Tustin - 2023	74-84
Vườn Hoa Thề Kỵ	85
Chân Thành Cảm Tạ	86
Quảng Cáo Của Các Nhà Bảo Trợ / Mái Trường Kỷ Niệm	87-90

Thư Ngỏ

Kính thưa:

- Cha Quản Nhiệm, Cha Phó Xứ, Thầy Phó Tế, Sơ,
- Cô Chủ Tịch và Quý Vị Ban Chấp Hành Cộng Đoàn,
- Quý Thầy Cô, Phụ Huynh và Các Em Học Sinh Thân Mến,

Tháng 8 năm 2023 đánh dấu 30 năm thành lập Trường Việt Ngữ Tustin! Chúng tôi xin gửi lời chào mừng và cảm ơn tất cả quý vị đã đồng hành và giúp đỡ vào sự phát triển của trường.

Bước vào niên học mới với tinh thần phục vụ hăng say, ban giảng huấn chúng tôi đem hết tâm trí và lòng yêu thương để dạy ngôn ngữ và văn hoá Việt cho các em. Mong rằng quý phụ huynh sẽ luôn hỗ trợ thầy cô giáo và giúp con em mình học Việt ngữ chuyên cần hơn. Đó là một hành trình văn hóa cao cả, giúp các em tìm hiểu về nguồn gốc và bảo tồn ngôn ngữ, truyền thống của dân tộc.

Trải qua 30 năm, Trường Tustin luôn được sự quan tâm và thương yêu của quý vị nên ngày càng lớn mạnh. Các gương mặt ngày thơ, nhỏ bé ngày nào, giờ đây đã trở thành những thanh thiếu niên thông minh, đầy thiện chí, sẵn sàng phục vụ đất nước, cộng đồng. Sau khi tốt nghiệp Trường Việt Ngữ, các em trở lại, hợp sức với thầy cô trong nhiệm vụ phụ giáo. Điều này đã khiến chúng tôi vui mừng và an tâm vì đã có người kế nghiệp. Sự nghiệp giáo dục và công tác bảo tồn văn hóa Việt tại hải ngoại là một sự nghiệp lâu dài và đòi hỏi sự hy sinh của nhiều thế hệ. Kết quả học Việt ngữ tốt đẹp của các em đạt được là nhờ vào công sức của tất cả thầy cô và sự giúp đỡ tận tình của quý vị phụ huynh.

Xin cảm tạ Chúa đã ban hồng ân cho Trường Việt Ngữ Tustin được sinh hoạt bình an và tốt đẹp trong suốt 30 năm. Trong hai năm đại dịch toàn cầu, trường vẫn quan tâm đến học sinh nên đã dạy trực tuyến, hầu giúp cho việc học tiếng Việt của các em không bị gián đoạn. Niềm tin tươi sáng và tự hào của trường qua nhiều năm phục vụ sẽ tiếp tục lớn mạnh với thời gian. Chúng tôi tha thiết kêu gọi sự hợp tác của quý vị trong tinh thần đoàn kết, tương trợ lẫn nhau. Cầu chúc Trường Tustin sẽ có thêm nhiều 30 năm kỷ niệm nữa để tiếp tục phục vụ thế hệ trẻ tại hải ngoại, giúp các em tìm về cội nguồn dân tộc, để chúng ta mãi mãi tự hào là dòng giống Lạc Hồng.

Một lần nữa xin gửi đến quý vị tấm lòng tri ân thiết tha và chân thành nhất của Trường Việt Ngữ Tustin. Mến chúc quý vị dồi dào sức khỏe; thân chúc quý thầy cô và các em học sinh một niên học đạt nhiều thành quả tốt đẹp.

Trân trọng,

Hứa Trần Kim

Hứa Trần Kim
Hiệu Trưởng - Trường Việt Ngữ Tustin

Lời Tâm Tình Của Cha Quản Xứ

Kính Chào Cô Hiệu Trưởng Hứa Trần Kim, Quý Thầy Cô,
Quý Phụ Huynh và Gia Đình Trường Việt Ngữ Tustin.

Nhân dịp Trường Việt Ngữ Tustin mừng 30 năm thành lập, tôi xin
gửi lời chúc mừng và tri ân đến tất cả mọi thành phần của trường đã
dày công hướng dẫn và dạy con em của chúng ta tiếng Việt dấu yêu.
Tôi đã sống ở đất nước Hoa Kỳ này ba thập niên lẻ. Khi mới định cư
tại đây đầu thập niên 90, tuy còn trẻ nhưng tôi đã nhiều lần được nghe bài Tình Ca của cố nhạc sĩ Phạm
Duy do Thái Thanh trình bày. Tiếng hát truyền cảm của bà vẫn còn vang vọng bên tai, phần nào đã giúp
cho tôi hướng về nơi mà chúng ta gọi là quê hương.

*Tôi yêu tiếng nước tôi
Từ khi mới ra đời, người ơi
Mẹ hiền ru những câu xa vời
À à ơi, tiếng ru muôn đời...*

Trường Việt Ngữ của chúng ta đã tích cực giúp những bạn trẻ và các em đang có trong mình dòng máu
Việt, để các em yêu tiếng Việt mẹ đẻ và qua đó yêu văn hoá Việt Nam, yêu non sông Việt Nam và yêu
con người Việt Nam; luôn hãnh diện mình là dòng giống Lạc Hồng.

Cầu chúc cho cô Hiệu Trưởng, quý thầy cô và gia đình Trường Việt Ngữ tiếp tục tiến mạnh trên con
đường dạy dỗ các em của chúng ta để các em biết tiếng Việt, yêu văn hoá Việt Nam và tự hào mình là
người Việt sống trên đất Mỹ.

Chúc Mừng!

Phan Tấn Khởi

Phan Tấn Khởi
L.M. Quản Xứ St. Cecilia Church

Lời Tâm Tình Của Nữ Tu Dòng Mến Thánh Giá Los Angeles

Nhân dịp trường Việt Ngữ mừng 30 năm thành lập, tôi xin có vài dòng về Trường Việt Ngữ Cộng Đoàn Thánh Phêrô, thành phố Tustin. Tôi có được cơ hội được hiểu biết và sinh hoạt với chương trình Việt Ngữ trong 22 năm làm việc trong những giáo xứ có cộng đoàn Việt Nam. Tôi tự hào về tiếng Việt của dân tộc Việt Nam. Mặc dù đã xa quê hương nhưng tiếng Việt vẫn được duy trì và phát triển qua những chương trình Việt Ngữ tại xứ Mỹ này. Tôi thấy được tinh thần hy sinh, hăng say, và nhiệt huyết của thầy cô, phụ huynh, và những thiện nguyện viên đã giúp trau dồi, gây dựng và phát triển nền văn hóa Việt Nam. Trong những buổi dạy và những cuộc thi Việt Ngữ, thầy cô đã khuyến khích các em duy trì tiếng Việt, nhằm đào tạo những mầm non cho dân tộc Việt Nam tại Mỹ.

Từ sự học hỏi tiếng Việt mà các em có thể đọc những Bài Đọc trong Thánh Lễ Việt Nam, sự đối đáp trong lớp Giáo Lý, và sự lễ phép trong gia đình. Khi tôi thấy những em nhỏ mặc áo dài và áo vest lên đọc Thánh Thư, tôi cảm thấy rất tự hào cho các em là những người sinh tại Mỹ mà vẫn duy trì tiếng Việt. Và từ sự học hỏi tiếng Việt mà đức tin của các em ngày càng gắn bó với tình thương của Chúa. Tôi thiết nghĩ, tiếng Việt là cầu nối cho sự sống đức tin trong gia đình Công Giáo trong đời sống hằng ngày. Vì thế chúng ta luôn khuyến khích và nâng đỡ cho các em học tiếp tục trau dồi, duy trì nền văn hóa Việt Nam.

Tôi cảm ơn cô hiệu trưởng, quý thầy cô, và phụ huynh đã hy sinh, đóng góp thời giờ và công sức để dạy các em học tiếng Việt. Nguyên xin Thiên Chúa và Mẹ Maria luôn chúc lành và ban muôn hồng ân cho từng người để chúng ta luôn là những người mang sứ mạng của Chúa qua nền văn hóa Việt Nam.

Trong Chúa Giêsu Kitô.

Sơ Nguyễn Năng Hương, LHC

Lời Tâm Tình Của Thầy Phó Tế

Kính thưa Quý Cha, Cô Hiệu Trưởng, quý Thầy Cô, quý phụ huynh và các em học sinh Trường Việt Ngữ Tustin thân mến,

Được cô Hiệu Trưởng Hứa Trần Kim cho biết tin Trường Việt Ngữ Tustin sẽ kỷ niệm 30 năm thành lập năm nay. Một thoáng ngạc nhiên, Òa!..sao thời gian đi quá nhanh, nó chẳng đợi ai! Ba mươi năm đi qua, hơn một phần tư thế kỷ, mặc dù trận đại dịch xảy đến tàn phá cả thế giới về mọi mặt, Trường Việt Ngữ vẫn vững mạnh, bởi vì lòng nhiệt thành phục vụ, bảo vệ tiếng Việt của các thầy cô trong ban giảng huấn.

Nhìn lại vào niên học năm 1993, khi Trung Tâm Việt Ngữ Công Đoàn Tustin được chính thức trở thành Trường Việt Ngữ Tustin, thầy Hiệu Trưởng Trần Minh Khắc là vị hiệu trưởng tiên khởi của trường, đã được cha quản nhiệm và cộng đoàn tận tâm trợ giúp. Niềm vui cộng đoàn được chính thức có Trường Việt Ngữ Tustin, đã làm cho mọi người phấn khởi, tích cực tham gia, đóng công sức xây dựng trường, kết quả số học sinh đã ghi danh trên 100 em.

Ba mươi năm qua, các thầy cô ban giảng huấn vẫn tiếp tục đồng hành với các em. Các thầy cô đã giúp các em học hỏi cả văn hóa, lịch sử nước Việt mà còn cả phần đạo đức và tâm linh. Các em, hàng năm, tranh đua học hỏi với các trường Việt Ngữ trong cộng đồng, đã gặt hái và mang nhiều phần thưởng danh dự cho trường Việt Ngữ. Sĩ số ghi danh học của các em có lúc đã tăng lên trên 200 em. Cảm ơn quý thầy cô đã tận tụy dạy dỗ các em, đã mang lại nhiều danh dự cho trường và cộng đoàn cả lượng lẫn phẩm. Sự hy sinh cao quý đó, chắc chắn chữ Việt và văn hóa Việt không thể mai một trong cuộc sống ở xứ người.

Mặc dù trận đại dịch Covid-19 đã xảy đến vào đầu năm 2020, khi các thánh lễ bị giới hạn dưới 10 người trong nhà thờ, trường học đóng cửa để ngăn ngừa lây lan, trường Việt Ngữ cũng là nạn nhân của đại dịch. Đọc trong thống kê của Quận Cam, số lây bệnh của trận đại dịch đã trên 750,000 người và số người tử vong gần số 8,000 người. Mặc dù khó khăn cản trở của đại dịch như thế, ban giảng huấn vẫn không lùi bước, đã dùng phương tiện vi tính, qua Zoom, các em vẫn tiếp tục học tiếng Việt và Trường Việt Ngữ Tustin vẫn tồn tại ngày hôm nay. Xin cảm ơn tinh thần nhiệt thành và hăng say của các thầy cô.

Mong rằng đại dịch Covid-19 sẽ sớm qua đi, Tòa Nhà Đức Tin của giáo xứ được hoàn tất, trường Việt Ngữ lại có cơ hội sinh hoạt mạnh mẽ trở lại và quý thầy cô, với tấm lòng hăng say và nhiệt thành, chắc chắn sẽ giúp nhiều cho việc học của các em và mang lại nhiều vinh dự cho trường cũng như cộng đoàn.

Thầy Sáu Vincent Ngô D. Đông

Lời Tâm Tình Của Chủ Tịch / Ban Chấp Hành Cộng Đoàn Thánh Phêrô

Kỷ Niệm 30 Năm Thành Lập Trường Việt Ngữ Tustin

Thời gian 30 năm trôi qua rất nhanh! Nhờ sự hy sinh và lòng kiên trì, đầy nhiệt huyết của quý thầy cô, Trường Việt Ngữ Tustin vẫn còn duy trì và lớn mạnh cho đến ngày hôm nay. Những năm gần đây, dù trải qua nhiều khó khăn vì đại dịch trên khắp thế giới, quý thầy cô không nản lòng, vẫn tiến bước, trau dồi ngôn ngữ và văn hóa Việt cho các em qua cách dạy học trực tuyến.

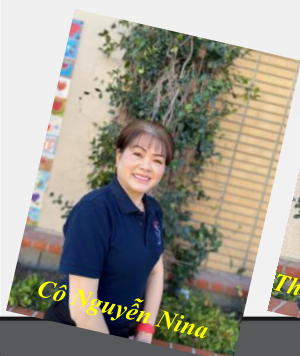

“Thầy Cô”, hai tiếng gọi thân thương và cao quý là những bông hoa ngát hương, tỏa sáng qua những công sức hy sinh với tấm lòng bao dung và những ước mơ mong cho thế hệ trẻ tương lai được tươi sáng. Ngày nay, văn hóa tiếng Việt vẫn được duy trì và phát huy tại hải ngoại; thật là một niềm hãnh diện cho người Việt của chúng ta. Hầu mong cho thế hệ trẻ hiểu biết và trân quý những di sản ngôn ngữ và những phong tục tập quán của quê hương nước Việt Nam. Sự thành tài của các em ngày nay trong cộng đồng và ngoài xã hội là do công ơn dưỡng dục của cha mẹ, nhưng cũng không quên sự hy sinh thầm lặng và đáng được ghi nhớ của quý thầy cô.

Thay mặt cho Ban Chấp Hành Cộng Đoàn Thánh Phêrô Tustin, chân thành cảm ơn Ban Điều Hành Trường Việt Ngữ Tustin, quý thầy cô, quý phụ huynh luôn quan tâm, hy sinh thời gian và công sức, tạo điều kiện cho các em học hỏi những nét hay về đẹp về ngôn ngữ và văn hóa tiếng Việt. Kính chúc quý vị được nhiều sức khỏe, an vui, hạnh phúc và bình an.

Trần Nguyễn Mộng Liên

Trường Việt Ngữ Tustin, California

Niên Khóa 2022 - 2023

Trường Việt Ngữ Tustin, California

Cô Trần Nhiên

Cô Phạm Ái Trâm

Thầy Phạm Thanh

Thầy Trang Giang

Cô Nguyễn T. Nhi

Cô Nguyễn Anh

Cô Đoàn P. Trang

Thầy Nguyễn S.

Cô Đoàn Kim Định

Thầy Nguyễn X. Khanh

Trần Khắc

Nguyễn Huy

Gaigneux Frédéric

Hứa Cường

Em Nguyễn Sophia

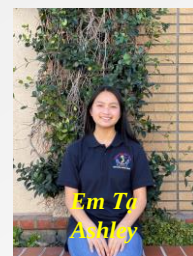
Em Nguyễn Vũ Hà Tiên

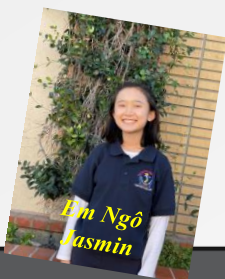
Em Nguyễn Benjamin

Em Nguyễn Katelyn

Em Tạ Ashley

Em Ngô Jasmin

Em Nguyễn John

Em Trương Vy Vy

Niên Khóa 2022 - 2023

Trường Tustin - Hành Trình Dạy Trực Tuyến

Ngày 19 tháng 3 năm 2020, một ngày lịch sử của Hoa Kỳ! Tất cả các sinh hoạt đều ngưng lại! Mọi người trong nước Mỹ đều không được rời khỏi nhà! “Lockdown”! Một từ ngữ mà lần đầu tiên nhiều người mới được nghe qua, trong đó có tôi.

Thế là mọi việc đều bị đình trệ! Không được đến sở làm! Không được đến nhà thờ dự lễ! Đi chợ phải theo giờ, tránh tình trạng quá đông. Các trường học tại Mỹ đều dạy trực tuyến. Còn các trường Việt Ngữ thì sao? Dạy thế nào đây? Làm sao họp các thầy cô để thăm dò ý kiến?

Vài tuần sau, tôi mời tất cả thầy cô họp trực tuyến trên Zoom. Rất xúc động khi thấy được hai phần ba các thầy cô. Một số giáo viên xin nghỉ luôn vì mệt mỏi hay chán nản vì dịch bệnh, một số chưa trả lời vì còn hoang mang, số còn lại sẵn sàng nắm chặt tay nhau vượt qua cơn bão tố, Sau những lần thuyết phục từng thầy cô qua điện thoại, tôi đã giữ lại được 50% nhân sự.

Thế là tạm đủ! Đã có ánh sáng cuối đường hầm! Tuy phương tiện và nhân lực hơi ít ỏi, chúng tôi vẫn quyết định xây dựng trường trên mạng. Có niềm tin và sự hợp tác của thầy cô, có phụ huynh và học sinh, chỉ cần cố gắng hết sức thì trường trực tuyến sẽ được thành lập. Sau đó, một bức tâm thư đã được tôi gửi đến cha chánh xứ của cộng đoàn Tustin, để xin phép được mở trường Việt Ngữ trực tuyến.

Ba tháng hè! Thời gian thật ngắn ngủi để chuẩn bị. Tôi cấp tốc tạo đơn ghi danh “online” cho trường. Điều lệ và nội quy cũng đã được chỉnh sửa để thích hợp với trường trực tuyến. Kết quả thật bất ngờ! 20 giáo viên, 8 phụ giáo và gần 100 học sinh tham gia. Điều vui mừng hơn nữa là tôi cũng đã mời thêm được vài phụ huynh gia nhập vào đội ngũ giáo viên và kỹ thuật viên của trường.

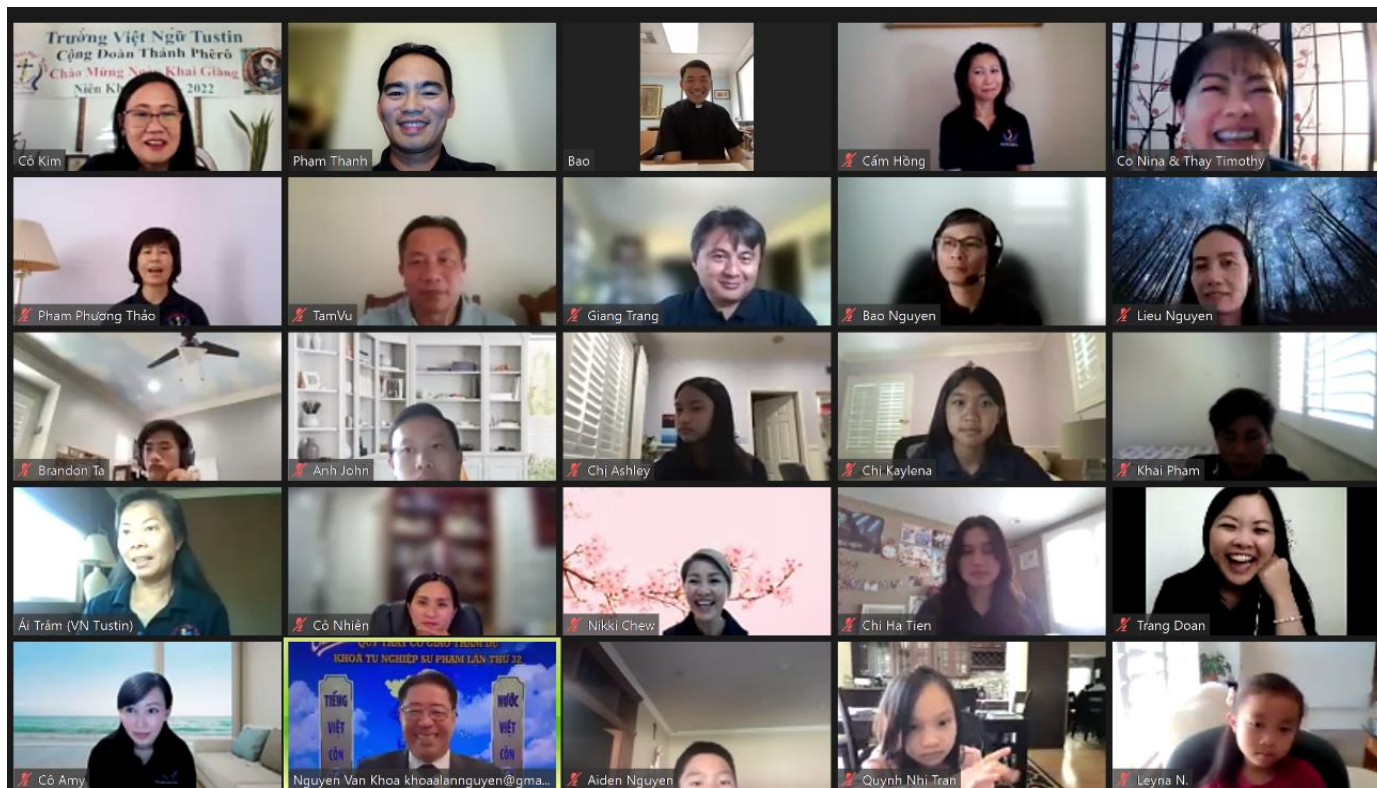
Một chân trời mới đã được mở ra! Một tia sáng trong đường hầm đã bắt đầu le lói. Chúng tôi không chịu bó tay, ngồi chờ dịch bệnh qua đi. Như một chiếc xe hơi, nếu để nằm một chỗ lâu ngày thì khi mở máy, có lẽ xe sẽ không chạy được. Nếu chúng tôi không tiếp tục dạy, ngồi chờ hết dịch bệnh qua đi thì biết đến bao giờ? Hơn nữa, giáo viên sẽ nản chí, hay sẽ có những sinh hoạt khác. Học sinh sẽ bị mất đà học và sẽ quên rất nhiều tiếng Việt nếu nghỉ học quá lâu. Ý nghĩ đó khiến tôi cương quyết tiến hành chương trình dạy trực tuyến.

Suốt hai niên khóa (2020-2021 và 2021-2022) Trường Tustin phải dạy trên mạng vì không mượn được phòng học của trường St. Cecilia. Năm đầu tiên thầy cô vất vả soạn bài để phù hợp với việc dạy trực tuyến. Chúng tôi hội họp thường xuyên trên Zoom để chia sẻ và học hỏi với nhau những ứng dụng mới hầu giúp lớp học sinh đông. Năm thứ hai, việc dạy học có phần nhẹ nhàng hơn vì bài học đã được thầy cô soạn từ năm trước. Học sinh cũng đã quen với lối học “từ xa” này. Một số phụ huynh của các học sinh lớp nhỏ (từ mẫu giáo đến lớp Bốn) thích cách dạy học “online” này vì họ có cơ hội ngồi kế bên và theo dõi việc học của con mình kỹ hơn. Học sinh lớp Bốn thì thích nhất là giờ đồ vui mà cô Thạch Nhi dùng Kahoot để các em tranh nhau trả lời. Một phụ huynh của lớp Mẫu Giáo yêu cầu trường tiếp tục dạy trực tuyến vì gia đình họ đã dời nhà qua Texas, nhưng hai con họ vẫn rất thích học lớp Việt Ngữ của niên khóa rồi. Những lớp lớn hơn, vì không bị giới hạn bởi không gian và thời gian nên giáo viên có thể dời giờ dạy vào một buổi tối trong tuần nếu thứ bảy đó họ bận đi làm.

Mùa thu năm 2022, chúng tôi được trở lại trường, hân hoan gặp lại thầy cô và học sinh. Năm nay các em đã cao lớn hơn trước và chúng tôi cũng đón nhận thêm những gương mặt mới ngày thơ và dễ thương.

Tạ ơn trên đã giúp chúng tôi có nghị lực và ý chí để vượt qua cơn giông bão này!

Cô Hứa Trần Kim

Niên Khoá 2018-2019

Niên Khoá 2019-2020

Ban Thánh Thư Trường Việt Ngữ Tustin

Đại dịch COVID vừa qua đã đình trệ mọi việc của cả thế giới. Trường Việt ngữ Tustin cũng không ngoại lệ. Các em trong Ban Thánh Thư của trường Việt Ngữ cũng vắng bóng trong Thánh lễ Chúa Nhật một thời gian dài. Nhờ hồng ân Thiên Chúa, đại dịch đã qua đi. Bây giờ, các em đã trở lại trường và Ban Thánh Thư cũng bắt đầu sinh hoạt trở lại.

Ban Thánh Thư của Trường Việt Ngữ Tustin gồm các em học sinh của trường, từ 8 tuổi trở lên, yêu thích đọc Sách Thánh. Các em tuy còn bé, ngoài việc học hỏi tiếng Việt và văn hóa truyền thống tốt đẹp của dân tộc Việt, các em còn tham gia vào Ban Thánh Thư để đóng góp vào việc phụng vụ Lời Chúa của Cộng đoàn. Các em đảm trách việc đọc Sách Thánh, bài I (Cựu Ước) và bài II (Tân Ước) trong các Thánh lễ ngày thứ Bảy tiếng Việt, tuần thứ hai mỗi tháng, tại Thánh đường Saint Cecilia, Tustin.

Mặc dù với thời khóa biểu khá bận rộn, các em vẫn cố gắng dành thì giờ tập đọc cho mạch lạc rõ ràng, ngắt câu cho đúng và dễ hiểu. Vai trò của phụ huynh là điều chính yếu ở đây. Quý phụ huynh đã luôn sát cánh với các thầy cô để nhắc nhở các em luyện tập, ngoài ra còn chở các em đến nhà thờ thực tập cho đúng nghi thức phụng vụ.

Sự đóng góp và hy sinh của các em, cũng như của Ban Thánh Thư thật cao quý. Chính các em đã là tấm gương sáng cho các em đồng lớp, cùng trường, nhận biết sự hữu dụng của ngôn ngữ tiếng Việt trong cộng đồng người Việt, cũng như đem Lời Chúa đến từng người, từng giáo dân trong cộng đoàn. Các em đang là các hạt giống môn đệ, là muối, là ánh sáng cho mọi người.

Thật là một niềm hãnh diện cho phụ huynh nói riêng, nhà trường và cộng đoàn nói chung, khi thấy các em đọc Lời Chúa rất trang nghiêm và sốt sắng bằng chính tiếng mẹ đẻ thân yêu. Ban điều hành cũng như các thầy cô, luôn đồng hành cùng với các em và phụ huynh trong việc hướng dẫn, hỗ trợ, cũng như ban thưởng cho các em đã và đang đóng góp trong việc phụng vụ Lời Chúa.

Cô Ngô Kim Thúy

Vài Chia Sẻ Cảm Nghi Về Trường Việt Ngữ Tustin

Nhân Kỷ Niệm 30 Năm Thành Lập

Trước hết xin được chung vui và chúc mừng đến Trường Việt Ngữ Tustin nhân kỷ niệm 30 năm thành lập. Cầu chúc Trường Việt Ngữ Tustin luôn mạnh tiến và phát triển nhiều hơn nữa về mọi mặt trong công việc giáo dục và bảo tồn tiếng Việt.

Là một phụ huynh có 3 con được may mắn đã theo học và hoàn tất chương trình tiếng Việt (từ mẫu giáo tới hết lớp 7) của trường trong những năm qua dưới ba thời hiệu trưởng: Cô Mộng Liên, Cô Cẩm Hồng và Cô Kim hiện nay. Tôi xin mượn dịp này để bày tỏ lòng ngưỡng mộ về sự hy sinh của các Thầy Cô Giáo của Trường Việt Ngữ Tustin, trong nỗ lực góp phần dìu dắt thế hệ trẻ lớn lên ở hải ngoại tiếp tục yêu mến và sử dụng tiếng Việt. Tôi cũng muốn được chia sẻ một vài cảm nghĩ của mình đối với trường cũng như trong việc giúp các em học hỏi tiếng Việt.

Duy trì tiếng Việt trong gia đình ngày nay quả là một thách đố và hy sinh rất lớn đối với mọi người nói chung và cho mỗi gia đình nói riêng. Trước tiên được phải bắt đầu từ phía phụ huynh có con em đang theo học các lớp Việt Ngữ. Kể đến là các Thầy Cô Giáo, dĩ nhiên là những người đang thực hiện việc gìn giữ tiếng Việt. Thật là không dễ tí nào so với thời gian dạy Việt ngữ hạn hẹp một tiếng rưỡi đồng hồ một tuần, dù với nhiệt tâm đi nữa, vẫn không thể phát triển việc học tiếng Việt một cách tốt đẹp và có kết quả được, nếu không được phụ huynh tích cực hỗ trợ và hợp tác. Nhớ lại những năm tháng mà các con tôi còn đang theo học tiếng Việt tại trung tâm Việt Ngữ Tustin, ngoài việc đưa đón các con tới lớp học, đưa rước đi luyện thi, rồi tham gia dự thi trong những dịp các trung tâm Việt Ngữ miền nam Cali tổ chức thi đua giữa các trung tâm với nhau... Mỗi tối thứ Sáu và sáng thứ Bảy trước khi các con tới lớp, tôi đã luôn ưu tiên dành thì giờ từ 1 tới 2 tiếng cùng với các con ôn lại bài, làm bài tập, đọc và sửa bài viết chính tả cũng như cách phát âm cho đúng...v.v Chỗ nào sai thì cắt nghĩa, giải thích một cách kiên nhẫn và vui vẻ. Tôi đã cố gắng tránh không lớn tiếng la mắng con mỗi khi chúng không hiểu, vì sẽ làm chúng dễ chán nản, bỏ cuộc cũng như không yêu thích việc học nữa. Ngoài ra lúc nào cũng phải tạo điều kiện và luôn khuyến khích con tham gia các sinh hoạt của trường nếu có khả năng và có thể, như là gia nhập ban đọc thánh thư trong nhà thờ, ban thi đua đại diện cho trường... Như vậy việc học tiếng Việt của con sẽ được tiến bộ hơn và học hỏi hiểu biết thêm rất nhiều nữa. Riêng đối với nhà trường và các thầy cô giáo thiện nguyện, các thầy cô đã luôn có lòng hy sinh đóng góp tài năng, công sức, thời gian, và kể cả tài chánh nữa cho các con em rất nhiều, trong đó có con chúng tôi. Những hy sinh cao quý đó chúng tôi là các bậc phụ huynh và các con em sẽ không bao giờ quên ơn. Chỉ biết xin ơn trên Thiên Chúa ban muôn ơn lành và sức khỏe xuống cho mỗi quý Thầy Cô và gia đình.

Nói tóm lại, việc duy trì tiếng Việt phải bắt nguồn từ gia đình. Các trung tâm Việt Ngữ chỉ là nơi giúp các em học về căn bản của tiếng Việt qua việc trau dồi ngữ vựng, dùng văn phạm chính xác...v.v. Do đó các phụ huynh nên luôn luôn khuyến khích con em mình nói tiếng Việt khi ở nhà với ông bà, cha mẹ, cô, dì, cậu... Ngoài ra luôn khen ngợi con em khi chúng cố gắng nói tiếng Việt, chứ đừng nên chế nhạo chúng khi chúng phát âm sai, vì điều này chỉ làm cho con em chúng ta mắc cỡ và nản chí. Tôi có nói chuyện với các em thế hệ trẻ lớn lên ở đây, bây giờ là những người trưởng thành. Phần lớn họ đều cho biết rất hạnh diện và tỏ lòng biết ơn cha mẹ vì đã dạy cho họ học tiếng Việt từ khi còn nhỏ để họ tự tin hơn khi phải tiếp xúc với người Việt Nam.

Một lần nữa xin được chúc mừng Trường Việt Ngữ Tustin nhân bước vào tuổi 30 tròn với bao nhiêu thành quả tốt đẹp cho các gia đình phụ huynh và các con em trong giáo xứ Tustin. Đó là do biết bao công đóng góp và sự hy sinh tâm huyết từ các Thầy Cô và ban điều hành nhà trường. Cầu chúc trường vẫn luôn vững bước và không ngừng phát triển phẩm cũng như lượng để tiếp tục dẫn dắt thế hệ tương lai mãi luôn nhớ về nguồn cội và tự hào mình là người Việt Nam không quên tiếng Việt Nam.

Nguyễn Phi Dũng (Phụ huynh học sinh Trường Việt Ngữ Tustin)

Nhà Giáo Tôi Yêu

Tôi dọn nhà và bắt đầu tới cộng đoàn Tustin từ năm 2008. Gia đình con cái tôi đi nhà thờ Tustin từ đó. Tôi ghi danh cho 3 đứa con tôi tham gia vào học các lớp Giáo Lý, Việt Ngữ, sinh hoạt Thiếu Nhi Thánh Thể và Ca Đoàn Thiếu Nhi Seraphim. Dọn nhà từ nơi con tôi học trường đạo từ lúc rất nhỏ, đến nơi mới cũng có những sinh hoạt đầy đủ ở Tustin như học lớp Giáo Lý, học lớp Việt Ngữ và các sinh hoạt khác, thích hơn nữa là các lớp học và sinh hoạt miễn phí. Tôi nghĩ: “A! thế là mình đã chọn đúng nhà thờ, đúng cộng đoàn!”.

Trường Việt Ngữ Tustin là nơi tôi có nhiều kỷ niệm và ấn tượng. Thời gian dạy học của tôi tuy ngắn ngủi nhưng cũng đủ dài để hiểu rõ được các thầy cô giáo thiện nguyện viên đã và đang bảo tồn tiếng Việt cho các em sinh và lớn lên ở Mỹ. Vài năm đầu, tôi chỉ rất hồi hộp đưa đón con cái tới nhà thờ, trường học vì bận bịu với việc thích nghi nơi chốn mới. Sau đó vài năm, tôi tham gia dạy chương trình Việt Ngữ. Khi gần gũi các thầy cô giáo, lúc đó tôi mới thấu hiểu được sự hy sinh âm thầm và sự khó khăn của các thầy cô giáo dạy Việt Ngữ với lòng quyết tâm dạy Việt Ngữ mỗi năm. Và tôi đã bỏ cuộc, có lẽ tôi chưa đủ hy sinh quên mình, trong khi các anh chị bạn đồng nghiệp vẫn cứ tiếp tục từ năm này qua năm khác. Thật vĩ đại!

*“Có một nghề bụi phấn bám đầy tay,
Ta vẫn gọi là nghề cao quý nhất,
Có một nghề không trồng cây vào đất,
Mà cho đời những đóa hoa thơm,
Có một nghề thầm lặng những đêm thâu,
Bên đèn khuya miệt mài trang giáo án,
Đó là nghề, nghề giáo tôi yêu.”*
(Đinh Văn Nhã)

Thật vậy, thầy cô giáo Tustin tuy không có bụi phấn bám đầy tay, nhưng vất vả với cây bút mực ghi giảng trên bảng trắng, chấm điểm và soạn giáo án mỗi tuần, tìm cách giảng bài thật giản dị để dạy cho các em dễ hiểu. Không chỉ biết rõ và dạy tiếng Việt, thầy cô cần phải chuyển dịch từ tiếng Việt sang tiếng Anh mỗi khi cần giải thích một bài học, câu văn để học sinh dễ dàng hiểu rõ ý nghĩa ngữ vựng của tiếng Việt. À, phải nói rõ là hàng ngày các thầy cô giáo Tustin phải lo cuộc sống sinh nhai của mình. Chỉ có cuối tuần mới rảnh để nghỉ ngơi sau 5 ngày làm việc mệt nhọc. Nhưng họ đã không vì bản thân hoặc gia đình riêng mà vẫn dấn bước vào việc sẵn sàng phục vụ không lương để đào tạo cho đời những đóa hoa thơm. Tôi thường thầm nghĩ giá như ai cũng như tôi có lẽ sẽ không còn tồn tại Trường Việt Ngữ Tustin như hôm nay, tròn 30 năm. Đúng là nghề thầm lặng với những đêm thâu bên ánh điện ở Mỹ để chấm bài, soạn giáo án, vô điểm lớp học, chuẩn bị cho buổi học tới. Thời gian mãi trôi và giờ đây Trường Việt Ngữ Tustin sắp tròn 30 tuổi. Chúc mừng Trường Việt Ngữ Tustin!

Tôi thật sự ngưỡng mộ sự hy sinh cao cả của các thầy cô giáo Trường Việt Ngữ Tustin. Lặng lẽ nhưng đáng yêu làm sao! Nhờ họ mà con cái tôi đã nói được tiếng Việt và dùng nó khi nói chuyện trong nhà với ông bà và ba mẹ. Cảm ơn nhưng tấm lòng thành không quản ngại khó khăn, tuy bận rộn với cuộc sống ở nơi xứ người, vẫn gác bỏ công việc riêng, hy sinh quên mình, lo gìn giữ tiếng Việt cho thế hệ trẻ sinh ở hải ngoại. Tạ ơn đời còn có những tấm lòng thật cao quý, nhà giáo tôi yêu!

Tâm tình của một phụ huynh.
MH

Sứ Giả Của Thiên Lô

Như một định mệnh, kết thúc cuộc nói chuyện qua điện thoại với cô hiệu trưởng đề ghi danh cho hai bé học tiếng Việt, mình trở thành cô giáo lớp Mẫu giáo, phụ dạy trực tuyến với cô giáo chính, cô Amy, ở Trường Việt Ngữ Tustin trong mùa đại dịch.

Một lời đề nghị của cô Quỳnh Tiên cuối năm học, mình trở thành thư ký của trường. “Reng, reng, reng ...” mình lại thành phụ giáo của khóa Huấn Luyện và Tu Nghiệp Sư Phạm kỳ thứ 33.

Thấm thoát mà niên khóa mới sẽ khai giảng ngày mai. Đang tư lự về năm học đầu tiên dạy ở trường sau mùa dịch sẽ như thế nào, giật mình nghe tiếng chuông điện thoại reo ... Đầu dây bên kia, thanh âm nhẹ nhàng của cô hiệu trưởng ... Rồi thì là¹, không đầy 24 tiếng, mình trở thành “MC bắt đầu” thay thế cho cô Quỳnh Tiên đã được chỉ định làm MC từ trước, vắng mặt vào giờ chót vì long thể bất an. Thời gian quá gấp, lại thiếu khoa ăn nói trước công chúng, mình xanh mặt. Chợt nhớ lời cô bạn:

*“Trăm năm trong cõi người ta
Cái gì không biết thì tra Google²”*

Ê a đứng trước gương thử giọng, mình hy vọng mọi việc rồi sẽ qua nhanh thôi, “Thánh nhân đãi kẻ khù khờ” mà!

Ngày đầu tiên họp thầy cô giáo, cô hiệu trưởng bàn về việc ra mắt sách kỷ yếu nhân dịp 30 năm ngày thành lập Trường Việt Ngữ Tustin. Trưa hôm sau, cô hiệu trưởng bỏ nhỏ: “Viết cho cô một bài”. Không biết nên nhận lời hay từ chối đây? Văn phong, chữ nghĩa vốn đã nghèo nàn, không ít thì nhiều, đã nhạt nhòa theo năm tháng. Còn đâu những cảm xúc dạt dào thời tuổi hoa, mực tím! Chắc lại ngồi cắn bút thôi.

Ngẫm lại, mình vẫn còn hồi hộp khi nghe tiếng điện thoại reo ... “*Biết ra sao ngày sau*”³. Thôi thì tạm vui với vai trò “sứ giả của Thiên Lô” ... sai đâu đánh đó ...

Cô Nguyễn Bích Liễu

¹ Ngẫu hứng từ câu chuyện của cô giáo Quỳnh Tiên: dịch cho đúng động từ “to be”.

² Nhại theo ý thơ nổi tiếng của đại thi hào Nguyễn Du trong kiệt tác văn học *Đoạn Trường Tân Thanh / Truyện Kiều*:

*“Trong năm trong cõi người ta
Chữ tài chữ mệnh khéo là ghét nhau”*

³ Nhạc ngoại quốc, “*Que Sera Sera*” (*Whatever will be, will be*) của tác giả Jay Livingston và Ray Evans. Lời Việt do nhạc sĩ Phạm Duy và ca sĩ Thanh Lan chuyển dịch.

Lớp Võ Lòng

Chúng tôi là những giáo viên thiện nguyện dạy lớp Võ Lòng của Trường Việt Ngữ Tustin.

Lớp Võ Lòng gồm các em từ 6 tới 9 tuổi, sinh ra và lớn lên ở Mỹ. Ngôn ngữ đầu đời của các em là tiếng Mỹ. Vậy mà các em vẫn hăng hái đến lớp đầy đủ để học tiếng Việt vào ngày thứ Bảy, là ngày mà các em có thể được ở nhà chơi đùa với ba mẹ hay anh chị em.

Chúng tôi rất hạnh diện có những học sinh sôi sảng như vậy. Chúng tôi cố gắng áp dụng phương pháp dạy linh động, tạo nên môi trường học vui vẻ để khuyến khích các em thích học tiếng Việt hơn, thích giao thiệp với các bạn và cô giáo trong lớp bằng tiếng Việt.

Chúng tôi chân thành cảm ơn các bậc phụ huynh đã không quản ngại đưa đón các em đi học cũng như dành thời gian theo dõi tiến độ tiếp thu tiếng Việt của các em.

Cô Annie, Cô Nikki, Cô Thu và phụ giáo Sophia

Là Ai?

Ông ngoại mới từ Việt Nam sang Mỹ thăm cháu. Trên bàn ăn thấy hai đứa cháu cứ loay hoay cười giỡn, ông ngoại bảo: "Chú tâm, chú ý vào mà ăn cơm".

Hai đứa cháu liền ngừng đùa giỡn tròn mắt nhìn ông ngoại:
"Ông ngoại, chú Tâm, chú Ý là ai?"
Đến phiên ông ngoại tròn mắt: !!!!!

Cô Trần Quỳnh Tiên

Ngày Tự Trường

Đưa con đến trường ngày đầu đi học không còn lạ lẫm đối với tôi, nhưng sao cảm xúc lại khác hơn những năm trước. Bất giác, tôi chợt nhớ đến truyện ngắn nổi tiếng “Tôi Đi Học” của nhà văn Thanh Tịnh.

Khác với buổi sớm mai mùa thu lá rụng và mây bông bành trôi trong truyện, thời tiết ở quận Cam Cali trưa hôm nay nắng ấm lạ thường. Trời trong, mây trắng cũng e thẹn trước những tà áo dài đủ màu sắc, đang tung bay trong gió của các cô giáo Trường Việt Ngữ Tustin.

Sau buổi khai giảng ngắn, học trò tíu tít theo chân quý thầy cô vào lớp học. Hai bé gái lú lú đi theo mẹ thì được cô giáo Thảo giữ lại. Cô dịu dàng nói “Con đi theo Cô”. Niên học này, tôi tiếp tục ở lại phụ dạy lớp Mẫu Giáo A cùng với cô giáo chính Amy. Đặc biệt là năm nay trở lại dạy ở trường nhà thờ, sau một năm dạy trực tuyến vì đại dịch Covid.

Các em ghi danh lớp Mẫu Giáo A khá đông so với năm trước. Lớp có thêm hai em phụ giáo, Hà Tiên và Benjamin giúp kiểm tra bài vở cho các bé. Các em phụ giáo vốn rất bận rộn với chương trình đại học dày đặc, vẫn không quên dành thời gian cho những hoạt động thiện nguyện mỗi thứ Bảy để đến giúp quý thầy cô nói riêng, và của cộng đồng người Việt nói chung. Tình cảm chân thành của các em trẻ sinh ra và lớn lên ở Mỹ mãi là một tấm gương sáng cho các em học sinh sau này noi theo.

Ngày đầu tựu trường không có tiếng khóc hay đôi bàn tay nhỏ nín áo mẹ như nhà văn Thanh Tịnh đã mô tả. Học trò bên Mỹ rất tự tin. Việc vào nhầm lớp là điều khó tránh. Không ít lần, tôi dắt các em vào đúng lớp của mình.

“Chào Cô Liễu”. Tôi quay qua, khẽ xoa đầu Lucas, một cậu học sinh cũ, nhận ra tôi khi đi ngang qua lớp Mẫu Giáo C. Sau một năm chỉ thấy các em học sinh qua mạng trên Zoom, tôi rất vui được đối mặt trực tiếp với các em. Khi gặp lại học trò cũ, các em còn bé tí hơn sự tưởng tượng của mình vì qua Zoom chỉ thấy phần thân trên của các em.

Như mọi năm, các em được dạy đứng lên chào các cô và anh, chị phụ giáo mỗi khi vào lớp và trước giờ tan học, hay là “gọi dạ, bảo vâng” những lúc được gọi tên. Tôi vẫn còn nhớ như in lời cô Amy nói năm trước “Tiên học lễ, hậu học văn”. Người Việt Nam lấy lễ nghĩa làm đầu.

Sau phần điểm danh, cô Amy ôn lại các dấu tiếng Việt cho các em. Để giúp tăng thêm phần vui nhộn và dễ nhớ, các em tự nguyện lên vẽ mặt cười bằng các dấu tiếng Việt vừa học xong. Các em đều được nhận nhãn dán (sticker) cho mỗi lần giơ tay và trả lời đúng. Khuyến khích các em vừa học, vừa chơi là ưu điểm của lớp Mẫu Giáo A.

Không có tiếng kèn đánh báo hết giờ, cũng không có bụi phấn trên bảng đen thời xưa cũ. Thay vào đó là chiếc đồng hồ treo tường có dạng hình tròn. Cho dù bảng đen được thay bằng bảng trắng, phấn trắng được thay bằng bút mực đen, tôi vẫn yêu lắm bài hát thật dễ thương tuổi học trò vinh danh các thầy cô giáo, “Bụi Phấn” do nhạc sĩ Vũ Hoàng – Lê Minh Lộc đồng sáng tác. Cổ máy thời gian không làm sao mai một được công ơn giáo dục của thầy cô giáo. Câu tục ngữ “Nhất tự vi sư, bán tự vi sư” (Một chữ là thầy, nửa chữ cũng là thầy) chuyên chở đạo lý thầy trò bất biến của dân tộc Việt, góp phần tô đẹp tinh thần tôn sư trọng đạo của thế hệ con Rồng, cháu Tiên. Ca dao Việt cũng có câu tương tự, mang đậm tính nhân văn từ ngàn xưa:

“Muốn sang thì bắc cầu Kiều
Muốn con hay chữ thì yêu lấy thầy”

Ngày tựu trường kết thúc đúng giờ và các em trật tự xếp hàng ra về. Mỗi em tập đếm số, bắt đầu từ số 1, trước khi bước ra khỏi lớp cho đến em sau cùng. Ngay lập tức, các em ủa ra sân chơi như đàn ong vỡ tổ. Đưa mắt dõi theo các em ríu rít nói chuyện với nhau bằng tiếng Anh, tôi thầm nghĩ “Khó làm sao để giữ được tiếng nói quê cha đất tổ!”. Đâu đó lóe lên một tia hy vọng “Tiếng Việt còn, người Việt còn”. Hẹn gặp lại tất cả các em vào thứ Bảy hằng tuần nhé! Cố gắng lên, học trò nhỏ!

Cô Nguyễn Bích Liễu, Cô Nguyễn Amy - Lớp Mẫu Giáo A

Anh Em

Mẹ dặn Đán và Maivian 4 tuổi lúc ở nhà phải cố gắng nói tiếng Việt, hạn chế dùng tiếng Anh. Mẹ mới mở cửa bước vào, Maivian chạy lại: - "Mẹ ơi, này giờ anh Đán nói tiếng Anh."
Mẹ hỏi: - "Anh nói tiếng Anh, còn con thì sao?"

Tâm Tình Lớp Một

Nhân dịp Trường Việt Ngữ Tustin kỷ niệm 30 năm thành lập, cô hiệu trưởng và ban biên tập đang ráo riết làm cuốn kỷ yếu để kỷ niệm về chặng đường 30 năm và những sinh hoạt của trường. Tôi không có khiếu văn chương và không biết đóng góp bài viết thế nào cho cuốn kỷ yếu này, thôi thì tôi cũng cố gắng. Thấy các thầy cô và ban biên tập hằng hái viết bài nên tôi cũng muốn góp một chút cảm nhận vui về lớp Một của tôi nhé!

Tôi và cô Thanh Thúy cùng dạy chung lớp Một cũng được nhiều năm. Mỗi đầu năm học, hai chị em hân hoan chào đón các học sinh mới. Chúng tôi vui khi thấy có nhiều em thích học và luôn cố gắng. Vào năm đầu của dịch bệnh Covid, tưởng rằng chúng tôi đã bỏ cuộc vì không biết dạy trực tuyến như thế nào. Nhưng rồi “cái khó ló cái khôn”, nhờ có kinh nghiệm dạy học ở trường tiểu học, cô Thanh Thúy đã đem SeaSaw vào chương trình dạy trực tuyến của Trường Việt Ngữ Tustin.

Ngoài việc dạy bài học trong giờ học trực tuyến, chúng tôi thu âm lại bài học và để trên SeaSaw để các em có thể vào nghe lại. Chúng tôi cho học sinh làm bài tập trên SeaSaw, các em thu giọng đọc của mình và để trên SeaSaw. Cách này giúp cho các em cố gắng nghe và tập đọc nhiều hơn. Hơn nữa, chúng tôi cũng có cơ hội theo dõi từng em dễ dàng hơn vì thời gian của lớp không có nhiều. Mặc dù năm nay không còn dạy trực tuyến nữa nhưng chúng tôi vẫn giữ SeaSaw cùng với việc dạy trong lớp. Kể từ đầu năm học đến nay, chúng tôi thấy học sinh tiến bộ thật nhiều, các em đánh vần và đọc khá hơn. Mỗi khi nghe các em đọc bài trên SeaSaw, chúng tôi cảm thấy vui vì nhận thấy các em tiến bộ mỗi ngày. Đây là niềm khích lệ lớn để chúng tôi tiếp tục cố gắng đồng hành cùng Trường Việt Ngữ Tustin.

Cô Thanh Thúy, cô Quế Trâm, và phụ giáo Kaleyna.

Lớp Hai

Lớp Hai của trường Việt Ngữ niên khóa 2022-2023 năm nay có hai cô giáo là cô Nhiên và cô Trâm cùng em phụ giáo Ashley.

Lớp có bảy em, độ tuổi từ 10 đến 14. Các em rất ngoan, tích cực tham gia bài học trong lớp và học khá giỏi. Trong đó có em Nathan Trương giúp nhà thờ đọc thánh thư bằng tiếng Việt. Ngoài ra, các em còn hăng hái tham gia các trò chơi mà các em vui thích sau giờ học.

Cô Ái Trâm - Lớp Hai

Ơn Gọi

Cũng như bao gia đình khác, tôi tìm đến Trường Việt Ngữ Tustin để đưa các con tôi học tiếng Việt và duy trì truyền thống người Việt. Tôi được giới thiệu đến trường qua một người bạn và cũng được biết các thầy cô giáo ở đây rất tận tâm và quả thật không sai như lời đồn.

Các thầy cô thiện nguyện viên ở đây luôn khuyến khích học sinh và nhắc nhở phụ huynh đồng hành trong việc học tập của các em.

Điều đầu tiên tôi cảm nhận khi mới bắt đầu đưa các con đến trường Việt Ngữ cách đây 10 năm đó là các thầy cô thường xuyên gửi điện thư cho phụ huynh hàng tuần để nhắc các em học bài và cho phụ huynh theo dõi các bài học. Đó là một trong những điều tốt đẹp để tôi tiếp tục chở các con đến Trường Tustin hàng tuần tuy ở xa.

Cũng từ đó tôi bắt đầu tham gia sinh hoạt ở trường. Năm đầu tiên, tôi được bổ nhiệm vào lớp Võ Lòng và rồi tiếp tục chuyển qua dạy lớp Hai.

Tính đến nay, tôi đã gắn liền với lớp Hai được 5 năm. Cùng dạy chung với tôi có cô Ái Trâm và em phụ giáo Ashley. Năm nay là năm đầu tiên học sinh trở lại trường lớp sau hai năm học trực tuyến vì dịch Covid-19. Năm nay lớp Hai chỉ có 7 em, nhưng các em đi học đều đặn, ngoan và học rất giỏi. Mỗi tuần chúng tôi khuyến khích các em lên bảng để tập đặt câu với các từ vựng trong bài học và để các em viết đúng văn phạm hơn. Cô Ái Trâm cũng hay cho các em trò chơi nếu lớp học xong sớm.

Tuy bận việc với gia đình, nhưng khi nghĩ đến việc duy trì tiếng Việt cho các con tôi nói riêng và thương các em cố công học tiếng Việt, tôi tiếp tục nhiệm vụ này. Ấu đây cũng là ơn gọi của tôi.

Cô Trần Nhiên - Lớp Hai

Cảm Nghĩ Của Giáo Viên Lớp Ba

Tên tôi là Thanh và tôi tham gia công việc dạy thiện nguyện ở Trường Việt ngữ Tustin đã được bốn năm. Hiện nay tôi đang phụ trách dạy lớp Ba. Là một giáo viên, tôi cố gắng sắp xếp chương trình giảng dạy qua các bài đối thoại, bài hát, tập đọc, và tập viết để giúp thúc đẩy việc học nói, đọc và viết của học sinh được tiến bộ hơn.

Vào lúc dịch Covid-19 bùng phát, tất cả chúng tôi - cả thầy lẫn trò - đều không thể đến lớp để dạy và học; vì thế các lớp học đều được dạy trực tuyến qua Zoom. Từ những xáo trộn và thay đổi của trận dịch thế kỷ đó đã để lại những kỷ niệm thật khó quên như nộp bài học qua Google Class, tập đọc qua SeeSaw, dạy học qua trò chơi Kahoot. Vậy mà hai năm học trực tuyến cũng trôi qua thật nhanh. Năm nay trường đã trở lại học bình thường. Tôi rất tự hào khi thấy học sinh của lớp mình có thể đọc và viết tiếng Việt một cách rõ ràng và đúng nghĩa. Trong lớp, tôi không chỉ dạy ngôn ngữ mà còn giới thiệu văn hóa Việt Nam và chia sẻ kinh nghiệm của mình với các em học sinh. Các em rất thích học về những ngày lễ như Tết Trung Thu và Tết Nguyên Đán.

Niềm vui nhất của tôi là truyền cho các em sự tự tin để có thể nói, đọc, và viết tiếng Việt và duy trì văn hóa truyền thống của người Việt Nam.

Rửa Trước Khi Ăn

Mẹ mới mua ổ bánh mì nóng về để trên bàn.

Năm phút sau cu Tí méc mẹ: "Mẹ ơi em rửa bánh mì"

Mẹ hỏi tại sao thì em bé 3 tuổi trả lời:
"Mẹ dặn cái gì hờ ra ngoài thì trước khi ăn phải rửa"

Mẹ: !!!!

Bức Tâm Thư Gửi Con

Con của ba,

Thấm thoát con học Việt ngữ đã hơn năm năm rồi. Khoảng thời gian ấy, có lẽ con đã không học được nhiều như ba đã kỳ vọng, nhưng đổi lại, ba học được rất nhiều điều con ạ. Ba đã nhận thức được sự việc từ góc độ của một phụ huynh, của một giáo viên và của cả chính con và các bạn.

Chắc con còn nhớ, năm lớp Hai khi bài vở trở nên khó khăn hơn và con không còn đạt được thành tích như trước đó? Hầu như mỗi lần có kiểm tra là con phải nghe ba mẹ giáo huấn trên đường về. Con đã phải nghe đi nghe lại: nào là sự hy sinh thời gian của cha mẹ, nào là sự chểnh mảng và mất tập trung của con trong học tập, v.v. Thoáng qua gương chiếu hậu, ba nhiều lần thấy con cố tình quay đầu ra cửa sổ hình như để che đi dòng nước mắt đang lăn trên má. Ba không biết con nghĩ gì nhưng ba biết con đang đau lắm. Không biết con đau vì hối hận, vì áp lực hay vì cái khó của môn Tiếng Việt? Con biết không, lúc ấy ba cũng cố tình ngồi trũng xuống, cũng như con, để khuất đi gương, hầu che đi cái gì đó ươn ướt trong khóe mắt. Ở thì “thương cho roi cho vọt” mà, ba tự an ủi mình như vậy. Mặc dầu thế, ba cũng không tránh khỏi sự trăn trở, khắc khoải, không biết mình có đi xa quá trong việc áp đặt cái ước mơ, cái tôi của cha mẹ vào con cái hay không? Ba thuộc thể hệ mà gọi cho vui là “nửa nạc nửa mỡ”. Không biết may hay rủi, ba được tiếp nhận cả hai nền văn hóa Việt và Mỹ. Ba học biết được cái hay và thiết yếu của sự bảo tồn văn hóa dân tộc cũng như tôn trọng những suy nghĩ cá nhân mà ba thường khuyến khích con nên có. Cuối cùng rồi ba cũng tự nhủ mình rằng, thì thôi để cho nó “học được bao nhiêu thì học”.

“Học được bao nhiêu thì học”. Cụm từ thụ động ấy dường như đã tìm được sự đồng cảm của nhiều phụ huynh như ba. Thay vì để cho con vui đầu vào điện thoại thì thôi để con vào môi trường giáo dục chắc hẳn phải tốt hơn chứ. Ba từng nghĩ vậy cho đến khi ba xin vào giúp thầy Thanh. Ba nghĩ đơn giản là thời gian chờ con học mà không làm gì thì thật phí. Giúp được gì thì giúp. Nhưng không con ạ. Chắc con cũng còn nhớ những lần mình chia nhau căn phòng khách sạn nhỏ hẹp để con và em học, còn ba thì dạy. Những lần ba con mình đi dự tiệc gia đình mà phải trốn ra sau hè mà học, mà dạy. Những tối thứ Sáu ba phải họp với thầy cô mà cả nhà mình không thể ra ngoài ăn tối để cũng trò chuyện về tuần làm việc mệt nhọc. Những lúc ấy, ba thật sự cảm nhận được sự hy sinh cao cả của các thầy cô con ạ. Thật sự, công việc với Trường Việt Ngữ Tustin của ba chỉ là một phần mười của các thầy cô khác mà ba còn đôi khi cảm thấy choáng ngợp. Mới thấy công việc không đơn giản là bỏ ra vài giờ mỗi tuần đâu con. Vì vậy ba hy vọng con và các bạn học nên hiểu và trân trọng điều này. Và mỗi phụ huynh nên trải nghiệm công việc này một lần. Ba tin chắc phụ huynh sẽ thay đổi cái suy nghĩ “học được bao nhiêu thì học” ấy mà trân trọng công sức của thầy cô và theo sát quá trình học tập của các em hơn.

Công việc ở trường của ba có hơi chiếm thời gian đấy nhưng bù lại, không biết tự bao giờ ba cảm thấy rất mến những bạn nhỏ con ạ. Nhìn những đôi mắt ngây ngô của các bạn, ba thương lắm. Quan sát những bạn mất tập trung vì chơi game trong giờ học hoặc có bạn đứng ngồi không yên khi học trực tuyến, đúng lý ra là ba phải nghiêm khắc nhắc nhở các bạn như tiêu chí của trường, không hiểu sao, trong ba lại nảy ra sự cảm thông với các bạn. Ba nghĩ chắc các bạn không thích học đâu: một là chiều lòng cha mẹ, hai là sợ thôi. Rồi ba nghĩ tới con. Ba thấy mình thật bất công đối với con. Lẽ ra con cũng nên nhận sự cảm thông ấy. Dường như ba chỉ biết đòi hỏi con đạt thành tích mà không màng đến việc con có thích làm việc ấy hay không. Quan trọng hơn là ba đã không đồng hành, giúp đỡ và chia sẻ. Con cho ba xin lỗi. Ba đã làm cho con xa dần tiếng Việt qua những trải nghiệm tiêu cực từ năm lớp Hai.

Đọc đến đây chắc hẳn con nhận thấy sự mâu thuẫn trong ba. Ba muốn con học tốt nhưng không muốn tạo áp lực. Thật ra thì ba cũng đã tìm ra được câu trả lời cho chính mình con ạ. Ba không thể đòi hỏi con “tự bơi” mà không có sự trợ giúp. Ba càng không thể đổ hết trách nhiệm lên thầy cô vì có muốn đi nữa, thời giờ ít ỏi trong lớp không đủ để làm chuyện ấy. Hơn ai hết ba muốn được dạy bổ sung thêm giờ các bạn yếu trong lớp nhưng điều đó rất xa vời bởi vì chắc không có cha mẹ nào muốn đào thêm vào quỹ thời gian cuối tuần ít ỏi của gia đình. Giải pháp cuối cùng nằm ở phụ huynh con ạ. Bây giờ nhớ lại, hầu như năm nào cô Kim cũng nhắc nhở “chúng tôi rất cần sự hỗ trợ của phụ huynh”. Hơn bao giờ hết, ba bây giờ cảm nhận được tầm quan trọng của câu nói ấy. Bằng chứng sống là bạn Timothy trong lớp học của ba. Bạn ấy nhỏ nhất lớp và khả năng giao tiếp tiếng Việt chắc không hơn con bao nhiêu. Gần hết năm học rồi mà bạn ấy chưa mất một điểm nào. Bí mật nằm ở chỗ là phụ huynh bạn ấy luôn giúp bạn ấy chuẩn bị bài học trước khi bài học được giảng dạy trong lớp. Cho nên lúc nào Timothy cũng đưa tay dành trả lời đến nỗi ba giễu rằng “có ai trả lời được ngoài Timothy không?” Con thấy không, bạn ấy tự hào về những gì bạn ấy học được. Điều ấy càng làm cho bạn ấy tự muốn học.

Ba hy vọng một ngày nào đó con có thể đọc và hiểu hết những điều ba đã viết. Nếu điều đó xảy ra thì chắc con cũng làm tốt việc học tiếng Việt của mình. Ba cảm ơn con và những giọt nước mắt của con đã tạo cho ba động lực làm tốt hơn việc dạy dỗ con. Ba cảm ơn công việc dạy học để hiểu rõ sự hy sinh của thầy cô. Và ba cảm ơn con và các bạn trẻ đã vì sự mong mỏi bảo tồn văn hóa của cha ông mà phải “chịu khổ” mỗi tuần như vậy. Nhưng con hãy tin ba, sự đầu tư này sẽ không là vô bổ. Ba hứa sẽ luôn đồng hành với con trên quãng đường ấy. Thay vì đặt đẽ, ba sẽ cố tạo cảm hứng thêm cho con học. Thay vì chỉ truy tìm khuyết điểm, ba sẽ luôn khen thưởng những gì con làm tốt. Tất cả vì một tương lai tốt đẹp cho con, con nhé!

Ba yêu con,

Ba

Thầy Trang Giang
Lớp Ba

Em Vẫn Nhớ

Em vẫn nhớ tháng ngày xưa ấy,
Cùng bạn thân chăm chỉ học hành,
Mỗi cuối tuần học tiếng Việt Nam
Từng chữ một đánh vần thật kỹ,
Từng câu văn nắn nót viết lên,
Để bày tỏ tình thương cha mẹ,
Để cảm tạ ơn thầy dạy dỗ,
Để yêu người, yêu tiếng nói dân tôi.

Dù sinh trưởng xứ người xa lạ
Em vẫn nhớ cội nguồn đất Việt,
Quê mẹ em nghìn trùng xa thăm,
Quê cha em cách một đại dương.
Tháng ngày xưa vùn vụt qua đi,
Nay em đã lớn thành người Việt Nam.
Mang trong tim một hoài bão lớn,
Quyết thành danh, làm hành diện mẹ cha.
Góp sức tài tô điểm giang sơn,
Giữ tiếng nói, bảo tồn văn hoá,
Giúp tiếng Việt lưu truyền mãi mãi.
Người Việt Nam luôn mãi tồn sinh.
Trong thế giới loài người muôn thuở.

Cô Hứa Trần Kim - 2023

Ngôn Ngữ Quý Báu

Tiếng Việt là ngôn ngữ quý báu của người Việt Nam sống trong nước cũng như ở khắp nơi trên thế giới. Người Việt quan niệm rằng "Tiếng Việt còn thì người Việt còn." Đây cũng là lý do tại sao các phụ huynh gửi các con em đến các trường dạy Việt Ngữ để học nói tiếng Việt và biết thêm về văn hóa của người Việt.

Các em sanh ra và lớn lên ở Hoa Kỳ có quyền lựa chọn học ngôn ngữ mình thích khi vào lớp Chín. Phụ huynh cũng có thể cho các con em vào học những trường có dạy hai ngôn ngữ một lần khi các em mới vào lớp Mẫu Giáo. Chương trình Việt Ngữ mới được đưa vào các học khu có đông dân Việt Nam vào thời gian gần đây. Đó cũng là tin vui cho cộng đồng Việt Nam. Các em ở xa những học khu này vẫn có thể học tiếng Việt ở những trường dạy Việt Ngữ phi lợi nhuận vào những ngày cuối tuần. Trường Việt Ngữ Tustin là một trong những trường phi lợi nhuận hàng đầu ở quận Cam. Nơi đây hội tụ các thầy cô giáo với một tâm huyết "bảo tồn văn hóa và ngôn ngữ Việt". Vì thế, cho dù nắng mưa, bận bịu công ăn việc làm, gia đình, con cái và ngay cả Corona Virus cũng không làm chùn bước các thầy cô. Nơi đây các em chăm chỉ học hành và đã mang về nhiều thành tích quý giá cho các em, cho gia đình, và cho Trường Việt Ngữ Tustin.

Khoa học đã chứng minh rằng học thêm một ngôn ngữ rất bổ ích cho trí tuệ, suy nghĩ sáng tạo, kết nối với một nền văn hóa mới. Ngoài những lợi ích trên, nếu học tiếng Việt thì còn có thêm những lợi ích như là được nói chuyện và yêu thương ông bà mình hơn, nghe và hiểu những câu ca dao tục ngữ đã có từ hàng ngàn năm trước, và tự hào mình là người Mỹ gốc Việt.

*Cô Nguyễn Thạch Nhi
(Lớp Bốn – 2023)*

Một Góc Nhỏ Về Trường Việt Ngữ Tustin

Trường Việt Ngữ Tustin tọa lạc trong khuôn viên nhà thờ St. Cecilia, đường Sycamore, thành phố Tustin, CA 92780. Có lẽ trường học nằm trong thành phố Tustin nên vị hiệu trưởng và quý thầy cô đầu tiên đã chọn đặt tên cho trường là Trường Việt Ngữ Tustin?

Khi các con tới tuổi đi học, vì muốn cho các con nói, đọc, viết cũng như biết về phong tục văn hóa cội nguồn của người Việt nam trên xứ người nên tôi đã ghi danh cho các con đi học lớp Việt ngữ. Tôi trở lại đi dạy Việt ngữ khi nghe trường thông báo cần thêm thầy cô giáo. Tôi liền tìm gặp cô Kim (hiệu trưởng vào thời gian đó) để ghi danh. Thấm thoát tôi đã dạy Việt ngữ tại ngôi trường này được hơn 15 năm, ngôi trường mà tôi nghĩ là lâu nhất!

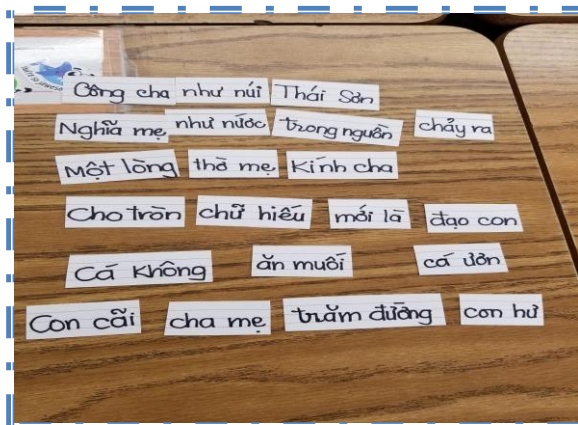

Tôi có nhiều kỷ niệm vui buồn khi đi dạy Việt ngữ. Tôi đã có cơ hội đi dạy hoặc phụ dạy Việt ngữ từ lớp nhỏ (Mẫu Giáo) tới lớp Sáu, với thành quả là các em đã từng là học sinh của trường nhưng bây giờ đã trở thành thầy, cô hoặc là phụ giáo cho trường Tustin. Tôi cảm thấy thật là hạnh diện.

Niên khóa 2022 - 2023 năm nay, tôi dạy lớp Năm cùng với cô Phương Trang (cô giáo mới) và em John làm phụ giáo (học sinh cũ của tôi).

Học sinh có tất cả là bảy em. Các em thật ngoan ngoãn, chăm chỉ và rất tôn trọng cô giáo, thật đúng với câu châm ngôn “Tiên học lễ, hậu học văn”. Mặc dù các em có rất nhiều bài vở và sinh hoạt ở trường Mỹ nhưng cũng đã cố gắng tới lớp vào mỗi thứ Bảy. Chúng tôi cũng không quên cảm ơn tất cả quý phụ huynh hoặc ông, bà đã nhắc nhở, giúp các em làm bài tập và nói chuyện bằng tiếng Việt với các em ở nhà. Cũng tại ngôi trường này, tôi cũng có dịp gặp gỡ những quý thầy cô, đã không quản ngại đường xa, vừa đưa con tới trường vừa tham gia đi dạy nữa. Thật là khâm phục lắm lắm. Ngoài đi dạy Việt ngữ, quý thầy cô còn đóng góp trong phần luyện thi hoặc tham gia văn nghệ vào dịp lễ (Tết).

Một góc nhỏ về Trường Việt Ngữ Tustin. Chúc cô hiệu trưởng và quý thầy cô luôn mạnh khỏe, hăng hái, và cùng nắm tay nhau để giúp các em bảo tồn tiếng Việt, văn hóa và phong tục của người Việt Nam trên đất Mỹ.

Giáng sinh 2022 - cùng học và chơi. -
Cô Nguyễn Ánh (Lớp Năm - 2023)

Đôi Lời Tâm Sự Của Lớp Sáu

Nhân kỷ niệm 30 năm ngày thành lập Trường Việt Ngữ Tustin St. Cecilia, Lớp Sáu chúng con có vài nét tâm sự với Cô Hiệu Trưởng Kim, thầy Sĩ, cô Định, phụ giáo Vy Vy thân yêu của chúng con và các thầy cô cùng các bạn các lớp niên khoá 2022-2023.

Dưới sự điều hành của Cô Hiệu Trưởng Kim và sự tận tâm dạy dỗ của các thầy cô, chúng con đã được trở lại Trường Việt Ngữ Tustin vào mỗi chiều thứ Bảy để được nghe, nói và viết tiếng Việt. Lớp Sáu chúng con tuy vốn vụn chỉ có sáu học sinh (ba nam, ba nữ) nhưng chúng con đã được thầy Sĩ và cô Định tận tình hướng dẫn, chỉ bảo cho chúng con hiểu một cách chi tiết các bài học qua những hình ảnh và video rất thú vị. Chúng con cũng được thầy cô giúp chúng con hiểu các bài học sang Anh ngữ.

Điểm đặc biệt của lớp Sáu chúng con niên khoá 2022-2023 là chúng con đã viết được bài luận văn tại lớp từ mở bài, thân bài và kết luận. Với một dàn bài đầy đủ những câu hỏi chi tiết, lớp Sáu chúng con đã hoàn thành một bài luận văn dài hai trang tại lớp trước lễ Giáng Sinh.

Bạn Matthew đã tả về mẹ của bạn như sau: **"Mẹ em rất vui vẻ với mọi người trong gia đình và ai cũng thích mẹ em"**. Bạn Avery lại thích tả cô giáo dạy đàn của mình một cách chi tiết. Bạn ấy viết: **"Điều đầu tiên cô giáo dạy em là phải tự tin vào khả năng của mình. Điều này sẽ giúp em thay đổi cuộc sống của em"**. Bạn Emma cũng nói về người mẹ của mình một cách khác: **"Mẹ em là người em yêu quý nhất vì mẹ luôn kiên nhẫn và chăm sóc, dạy dỗ em"**. Bạn Grace chỉ muốn nói về người chị thân yêu của mình: **"Chị của em, Sophia là một người mà em quý nhất vì Chị hiền và làm việc chăm chỉ"**. Bạn Ethan thì chọn người bạn thân nhất của mình là Darren và chia sẻ với cả lớp như sau: **"Người em yêu quý nhất là Darren vì bạn rất vui, tốt và luôn nói sự thật"**. Cuối cùng, bạn Lauren thích nói về anh Brandon của mình trong gia đình: **"Trong gia đình em, anh Brandon là một người em yêu rất nhiều vì anh rất chăm lo cho em và vui vẻ"**.

Lớp Sáu chúng con đã học và viết được những câu văn như vậy để tả về một người mà mình yêu quý nhất. Chúng con xin chân thành biết ơn sự tận tâm hướng dẫn của thầy Sĩ và cô Định đã cho chúng con những giờ phút suy nghĩ rất thú vị tại lớp khi viết bài văn này. Chúng con cũng không quên ba mẹ chúng con đã chở chúng con đến trường vào mỗi chiều thứ Bảy.

Lớp Sáu chúng con có thể tự hào cùng nắm tay nhau để thốt lên: **"Chúng con tuy nhỏ bé và ít nhưng có võ"**.

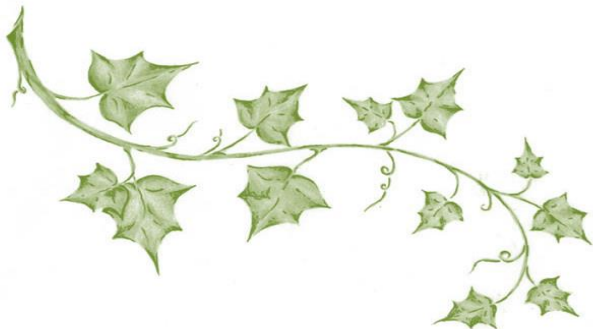
Thầy Nguyễn Sĩ

Cảm Nghĩ Về Việc Học Tiếng Việt

Mặc dù tiếng Việt là tiếng mẹ đẻ của em nhưng để có khả năng hiểu và nói tiếng Việt thông thạo cần đòi hỏi một quá trình học hỏi lâu dài.

Mẹ em ghi danh cho em học tiếng Việt ở Trường Việt Ngữ Tustin lúc em 6 tuổi và bắt đầu từ lớp Mẫu Giáo. Em rất may mắn vì có chị họ Katie học cùng lớp với mình. Trong trường cũng có anh trai của em là người học trên em hai lớp. Em hằng hái muốn học Việt ngữ ngay từ đầu vì em thấy anh trai của em đi học mỗi thứ Bảy rất vui và có nhiều bạn mới. Em cũng được khích lệ bằng sự khen thưởng của ông bà nội, ngoại khi em đi học Việt ngữ.

Em may mắn có cơ hội tiếp xúc với tiếng Việt từ rất sớm là vì được ông bà ngoại chăm sóc từ nhỏ. Tuy nhiên, em dần dần quên mất tiếng Việt từ khi em bắt đầu học lớp mầm non (preschool) ở trường Mỹ. Em thấy tiếng Việt rắc rối vì nhiều dấu lẫn lộn. Cách phát âm và đánh vần cũng khác tiếng Anh rất nhiều. Những năm đầu, em đều dành khoảng 20 phút mỗi ngày để làm bài và học tiếng Việt. Về sau, em trở nên bận rộn hơn với bài vở ở trường và không có nhiều thời gian để học Việt ngữ nên em chỉ có thể hoàn tất bài vở Việt ngữ vào tối thứ Sáu và sáng thứ Bảy. Em nhận ra rằng việc giúp em học Việt ngữ tiến bộ nhất là khi em được các cô giáo luyện thi chính tả và đồ vui Việt ngữ. Cố gắng đàm thoại tiếng Việt thường xuyên với ông bà, cha mẹ và anh chị em trong nhà cũng giúp em nói và nhớ tiếng Việt dễ dàng hơn. Vinh dự được chọn đọc thánh thư ở nhà thờ cũng giúp em đọc tiếng Việt lưu loát và tự tin hơn.

Trong gần 8 năm đi học mỗi thứ Bảy ở Trường Việt Ngữ Tustin, em có rất nhiều kỷ niệm với thầy cô giáo và bạn bè. Các thầy cô giáo rất tận tâm, hiền hòa và nhỏ nhẹ. Những năm tháng học ở đây, em có dịp gặp và làm quen với nhiều bạn tốt. Nhà trường còn tạo điều kiện cho chúng em vui học và thư giãn trong và ngoài lớp như là chơi đồ chơi, tham gia các buổi tiệc liên hoan, dự lễ khai giảng và lễ bế giảng niên học, v.v.

Ba mẹ khuyến khích chúng em học Việt ngữ vì mong mỗi chúng em giao tiếp và biểu đạt cảm xúc với ông bà hằng ngày dễ dàng hơn. Hơn thế, duy trì tiếng Việt để tạo tình thân, gắn kết hơn với các thành viên trong gia đình nhỏ nói chung và cộng đồng lớn nói riêng. Ngoài ra, học Việt ngữ là để gìn giữ tiếng Việt, phát triển văn hóa Việt và bảo tồn nguồn gốc Việt Nam của mình. Ước mơ của mẹ là mong em truyền dạy tiếng Việt cho chính thế hệ mai sau của mình. Thời gian học Việt ngữ càng lâu càng giúp em trưởng thành, chín chắn hơn để nhận ra rằng em đồng quan điểm với ba mẹ.

Qua các bài học và lời giảng của các thầy cô, em được học về những cái hay, cái đẹp của đất nước cũng như truyền thống và lịch sử Việt Nam, cùng lòng yêu nước, sự tài giỏi và tính cách anh hùng bất khuất của dân tộc Việt. Nhận thức được điều quan trọng này, em luôn trân trọng, yêu quý và tự hào về nguồn gốc Việt Nam của mình. Tiếp nối tiền nhân, chúng ta học tiếng Việt không những chỉ là để biết đọc, biết viết và biết nói tiếng Việt mà còn phải biết tiếp thu, kế thừa tinh hoa của dân tộc, bảo vệ bốn ngàn năm văn hiến, nguồn gốc, nền văn minh và lịch sử của người Việt Nam. Quan trọng hơn nữa, học tiếng Việt là để bảo tồn và truyền đạt nền văn hóa đa dạng, giá trị truyền thống tốt đẹp của đất nước Việt Nam mến yêu cho các thế hệ tương lai.

Em Tạ Ashley - Phụ Giáo

Sự Khác Biệt Trong Tiếng Việt

Ngôn ngữ thay đổi theo hoàn cảnh, tập tục, địa phương hay thói quen thường dùng. Sự khác biệt rõ nét trong lối phát âm của từng địa phương, ngôn từ đôi khi trái ngược nhau, vì thế đã có nhiều từ được dùng rất phổ biến nhưng có thể khác biệt với nguồn gốc của nó.

Trong tập tục cưới hỏi của người Việt, một món bánh không thể thiếu là bánh “xu xê”, nhưng chữ “xu xê” không có nghĩa gì cả, đó chỉ là cách phát âm của người địa phương đã sản xuất ra món bánh này là bánh Phu Thê; kèm theo là một món ăn phổ biến là món “lạp xưởng”, nhưng cũng vì cách phát âm không rõ ràng nên món “lạp trường” (lạp là mỡ, trường là ruột) thành ra “lạp xưởng”.

Cũng vẫn liên quan đến cưới hỏi, chúng ta thường hay gọi vợ chồng chưa cưới là “hôn phu” hoặc “hôn thê”, nhưng hai từ này chưa đủ nghĩa vì còn thiếu chữ “vị” ở phía trước. Đúng nghĩa phải gọi là “vị hôn phu” hay “vị hôn thê”. “Vị” nghĩa là chưa, cũng như chúng ta gọi các trẻ em chưa trưởng thành là trẻ vị thành niên vậy.

Trong hôn nhân, khi gia đình hai họ có vị thế ngang hàng thì được xem như hai bên là “môn đăng hộ đối”, đăng là đèn thì không thích hợp với môn là cửa, nhưng đã được dùng từ lâu và theo thói quen nên không thấy sự khác biệt, đúng ra là “môn đương hộ đối”, hai bên đều tương đương và đối trọng với nhau. Tuy không đúng nhưng vẫn hiểu đúng.

Chúng ta hiện đang sống ở quê hương thứ hai là nước Mỹ hay “Hiệp Chúng Quốc” được dịch từ tên tiếng Anh là The United States, thế nhưng có khi lại được gọi là “Hiệp Chúng Quốc” mặc dù tên tiếng Anh không đề cập đến chủng tộc. “Chúng” nghĩa là nhiều, nhiều tiểu bang hợp lại thành một nước.

Cũng tại nơi này, tiếng Việt một phần nào cũng đã bị chuyển hóa do ảnh hưởng của tiếng Việt từ trong nước đã du nhập theo những người mới nhập cư, do báo chí và truyền hình, phim ảnh. Từ “chất lượng” được dùng trong rất nhiều trường hợp, dù rằng phẩm chất không thể cân đo được mà chỉ bằng nhận xét. Một từ thường thấy trong các dịch vụ quảng cáo là “liên hệ” qua số điện thoại, thay vì là “liên lạc”, là sự giao tiếp để trao đổi hay nối kết.

Trong các dịch vụ về cư trú, một từ hoàn toàn không thích hợp mà đã rất phổ biến là “công hàm độc thân”, muốn chứng nhận là chưa có gia đình mà phải cần đến “công hàm”? “Công hàm” là một văn kiện ngoại giao của một quốc gia này gửi cho một quốc gia khác.

Có một sự khác biệt nhỏ giữa “tham gia” và “tham dự” mà đôi khi được dùng theo thói quen; “tham gia” khi đề cập đến hoạt động trực tiếp, các sinh hoạt vào một sự việc nào đó, hơi khác với “tham dự” là sự có mặt trong một sự kiện mà không trực tiếp liên quan đến hoạt động. Chẳng hạn như khi tham dự đám cưới hay một buổi văn nghệ...chỉ có tính cách dự khán chứ không trực tiếp tham gia vào các hoạt động này.

Tham gia hay tham dự đều liên quan đến “thời giờ” và “thời gian”. “Thời gian” là khoảng khắc mà trong đó một sự kiện diễn biến trong khi “thời giờ” là khoảng thời gian được sử dụng. Hai từ này dễ bị nhầm lẫn khi sử dụng, và như đã trình bày ở trên, tất cả đều do thói quen, do sự nhận định của mỗi người tùy từng hoàn cảnh. Thêm một thí dụ nữa “tại ngoại hầu tra” mà ta thường đọc trên báo chí hay xem truyền hình; chính thực phải là “tại ngoại hậu tra”, người phạm tội chưa bị giam giữ (tại ngoại) để điều tra.

Trong các dịch vụ tại vùng có đông người Việt sinh sống, có một chữ phổ biến trong cộng đồng là "đồng hương", được hiểu là người cùng quê hương, xứ sở. Nhưng nếu những người Việt ở những nơi khác trên thế giới có phải là đồng hương với nhau không? Người Việt sinh trưởng ở Mỹ cũng có thể là đồng hương với những người bản xứ vì cùng sinh ra ở một quê hương dù không cùng sắc tộc. Ở đây chúng ta đều ngầm hiểu "đồng hương" là người Việt sống trong một quốc gia ngoài Việt Nam nhưng đã quên mất một từ rất quan trọng, đó là từ "đồng bào". Chỉ có người Việt mới gọi nhau là "đồng bào" vì có cùng chung nguồn gốc, hình thành từ truyền thuyết bà Âu Cơ đẻ ra một bọc trăm trứng, bọc chính là bào vậy. Do đó, người Việt từ trong nước cho đến những người sinh trưởng ở các nơi trên thế giới đều là "đồng bào" vì đã sinh ra từ một nguồn gốc, một lịch sử, một sắc tộc dù không nhất thiết phải là "đồng hương".

Trên đây chỉ là những điều lượm lặt của người viết trong sự giao tiếp hàng ngày để nêu lên sự khác biệt trong sự sử dụng ngôn từ. Với sự hiểu biết vô cùng hạn hẹp, người viết không hề có ý định thay đổi các từ đã được dùng trong một thời gian lâu dài, đã trở thành thói quen mà vẫn không sai ý nghĩa. Nêu lên những điều trên để chúng ta cùng nhận định và để thấy sự khác biệt trong ngôn từ.

Nhân tiện đây xin ghi nhận sự góp ý của quý thầy cô khi đề cập đến cách sử dụng từ mà cá nhân người viết không thể biết hết được, trong đó phải kể đến sự đóng góp tích cực của cô QT, một trong những cô giáo xuất sắc, tận tụy, với một tinh thần trách nhiệm cao của Trường Việt Ngữ Tustin.

Cám ơn tất cả quý thầy cô đã và đang âm thầm hy sinh thời giờ và công sức trong nhiều năm qua để duy trì tiếng Việt cho các thế hệ kế tiếp mà không có sự đền bù vật chất nào nhưng lại có được phần thưởng tinh thần cao quý khi nhìn thấy các học sinh của mình đọc, hiểu thông thạo tiếng Việt có ảnh hưởng lâu dài cho các học sinh của mình trong tương lai.

Thầy Xuân Khanh - Tustin ngày 26 tháng 1 năm 2023

Ai Lụy Ai?

Thông thường người ta hay dùng hình ảnh người lái đò để nói về nghề nhà giáo, những người đưa đò thầm lặng mưa cũng như nắng, ngày ngày tháng tháng năm năm miệt mài đưa những con đò trí thức.

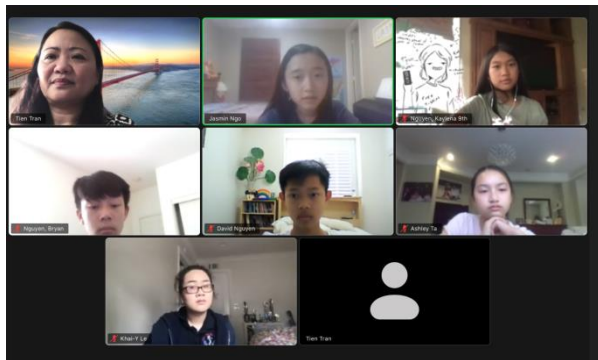
*“Muốn qua sông phải lụy đò,
Đường đời muốn bước phải nhờ người đưa,
Tháng năm dẫu dài nắng mưa,
Con đò trí thức thầy đưa bao người”¹*

Người dân Việt Nam vốn có tinh thần tôn sư trọng đạo, rất quý trọng thầy cô nên chuyện lụy đò xưa nay là hiển nhiên không có gì để bàn

cãi. Nhưng đối với chuyện dạy và học tiếng Việt ở Mỹ không hề như thế, ít nhất là theo những gì tôi thấy ở Trường Việt Ngữ Tustin. Các bậc phụ huynh và quý thầy cô giáo phải lụy các học sinh, năn nỉ các em đi học Việt Ngữ. Mỗi thầy cô của mỗi cấp lớp từ Vỡ Lòng đến lớp Bảy đều nghĩ ra những cách khác nhau, ai cũng có cách riêng của mình, làm cho các học sinh cảm thấy học tiếng Việt cũng thú vị. Từ những phần thưởng là đồ chơi, kẹo bánh đến những trò chơi, hát hò, câu đố v.v., các thầy cô đều vận dụng để làm lớp vui và sinh động mục đích là để học sinh đừng... xin nghỉ học.

Cho dù biết rằng việc tôi đi dạy thiện nguyện là làm chuyện "ăn cơm nhà, vác ngà voi" nhưng một khi có bạn đồng hành, có động lực, có khích lệ tinh thần thì công việc có khó khăn cũng trở thành niềm vui. Đúng là một động lực to lớn đối với thầy cô khi thấy khuôn mặt của các học sinh sáng lên vì khám phá được chữ gì đó mới học áp dụng vào đời thường, khi nghe các em hát, đọc thơ tiếng Việt, hay khi nhìn thấy các học sinh viết ra được những bài văn bằng chính ngôn ngữ mẹ đẻ. Tuy những bài văn, cách dùng từ, đặt câu của các em đối với nhiều người có thể là còn đơn giản, ngây ngô nhưng đó là sự cố gắng, là tâm huyết của các học sinh Lớp Bảy trong những năm tôi phụ trách. Thật vui biết bao!

Cơ hội dùng tiếng Việt để giao tiếp trong xã hội ngày một nhiều hơn khi cộng đồng Việt Nam hải ngoại ngày một phát triển. Với lòng mong mỏi thế hệ tiếp nối sẽ giữ gìn và phát huy tiếng Việt ở hải ngoại, những người giáo viên thiện nguyện như chúng tôi sẽ tiếp tục lụy các học sinh của mình và tiếp tục "vác ngà voi" khi còn có thể.

Cô Trần Quỳnh Tiên, Lớp Bảy - 2023

¹Trích trong bài thơ "Người Lái Đò" của nhà thơ Thảo Nguyên

Mãi Còn Đây

Trường em đó đã tròn ba thập kỷ,
Mái rêu phong, tường đã ngả màu son.
Từng lớp trẻ về đây chăm chỉ học,
Tiếng “i, tờ ..” em tập đọc từng câu.
Tập nói tiếng thương yêu cùng bạn học.
Yêu gia đình, yêu đất nước Việt Nam.

Dòng máu Việt dù sanh nơi hải ngoại.
Vẫn luân lưu âm ỉ chảy trong tim.
Hiểu được rồi, em cương quyết học chăm.
Không phụ lòng thầy cô cùng cha mẹ.
Hành diện về đất nước thật đẹp xinh,
Địa linh đó sinh anh hùng hào kiệt!

Tốt nghiệp rồi, em cất bước ra đi,
Nhưng còn đó những mái đầu sương bạc.
Em đi rồi, thầy vẫn mãi còn đây,
Vẫn tiếp tục hành trình văn hóa Việt.
Sứ mệnh này, trọng trách vẫn còn mang.
Này em hỡi! Nhớ lời thầy nhắn nhủ,
Ngày nào còn tiếng Việt khắp năm châu.
Dân tộc Việt trường tồn trên thế giới!

Cô Hứa Trần Kim - 2023

Thương tặng thầy cô và học sinh Trường Việt Ngữ Tustin

Thầy Và Trò

Bao năm giữa chốn học đường,
Thầy vui dạy học, trò vui đến trường.
Giờ thầy tóc đã điểm sương,
Trò khôn lớn khỏe, thành người tài danh.
Mai này đất nước dựng xây,
Vẻ vang dân tộc, đẹp lòng mẹ cha.
Công cha, nghĩa mẹ, ơn thầy,
Trò ghi nhớ mãi, trọn đời không quên.

Cô Hứa Trần Kim - 2023

Những Đoạn Văn Tiêu Biểu Của Học Sinh Lớp Bảy

Nguyễn John
Lớp 7

Chiếc Áo Dài Việt Nam

Mỗi dân tộc của mỗi nước trên thế giới đều có kiểu quần áo trang phục riêng của mình. Dân tộc Việt Nam cũng có một loại áo rất đặc biệt và được coi là biểu tượng của văn hóa Việt, đó là chiếc áo dài. Áo dài thường được mặc vào những ngày lễ có truyền lớn như Tết, giỗ tổ Hùng Vương, đám cưới...

Từ "áo dài" được thấy trong từ điển Oxford và được giải thích là loại trang phục của phụ nữ Việt Nam với thiết kế hai tà áo trước và sau dài chấm mắt có chân che bên ngoài chiếc quần dài. Lịch sử áo dài

Isabella Romano

dưới thời Việt Nam Cộng Hòa đảm bảo quyền tự do của công dân. Chiến tranh Việt Nam bắt đầu khi ông bà em còn là thiếu niên. Bà em đã trên vai ông em vì ông sống ở miền bắc. Anh của bà ngoại em và những người làm ở nhà thờ giúp không những người bị thương vì bom đạn để được chữa vết thương. Sau khi cộng sản chiếm miền nam, bà ngoại em đi về miền nam để chăm sóc gia đình bà. Cuộc sống dưới chế độ cộng sản trở nên rất khó.

Đỗ Natalie

một trung tâm mua sắm.

Sau chuyến đi Honolulu, gia đình em đón nguyên bay kéo dài 40 phút đến Maui. Gia đình em cũng đã thuê một căn hộ ở Maui và một chiếc xe. Các phòng ngủ trong nhà rất đẹp và căn hộ có diện tích lớn hơn Honolulu. Chúng cư nằm trong một khu vực râm mát với nhiều cây cối xung quanh. Suốt định nghỉ ngơi một lần nữa vào ngày đầu tiên nhưng có đi bộ quanh khu phố và trên một bãi biển ngay nhà. Ngày hôm sau, gia đình em lái xe đến Iao Valley, một đỉnh núi cao. Trên đó có rất nhiều cây và đá và em trai em và em có thể chơi trên con suối một chút. Ngày hôm sau, gia đình em dành toàn bộ thời gian ở bãi biển Wailea. Mọi người nô đùa trên sóng biển còn mẹ em và em thích đi dọc qua lại trên bãi biển. Vào ngày sau, bố em chở gia đình em lên đỉnh Haleakala, một ngọn núi lửa khổng lồ cao 10,023 feet.

Hà Tiên
2/5/20

Năm Học Cuối Cùng của em ở Trường Việt Ngữ Tustin

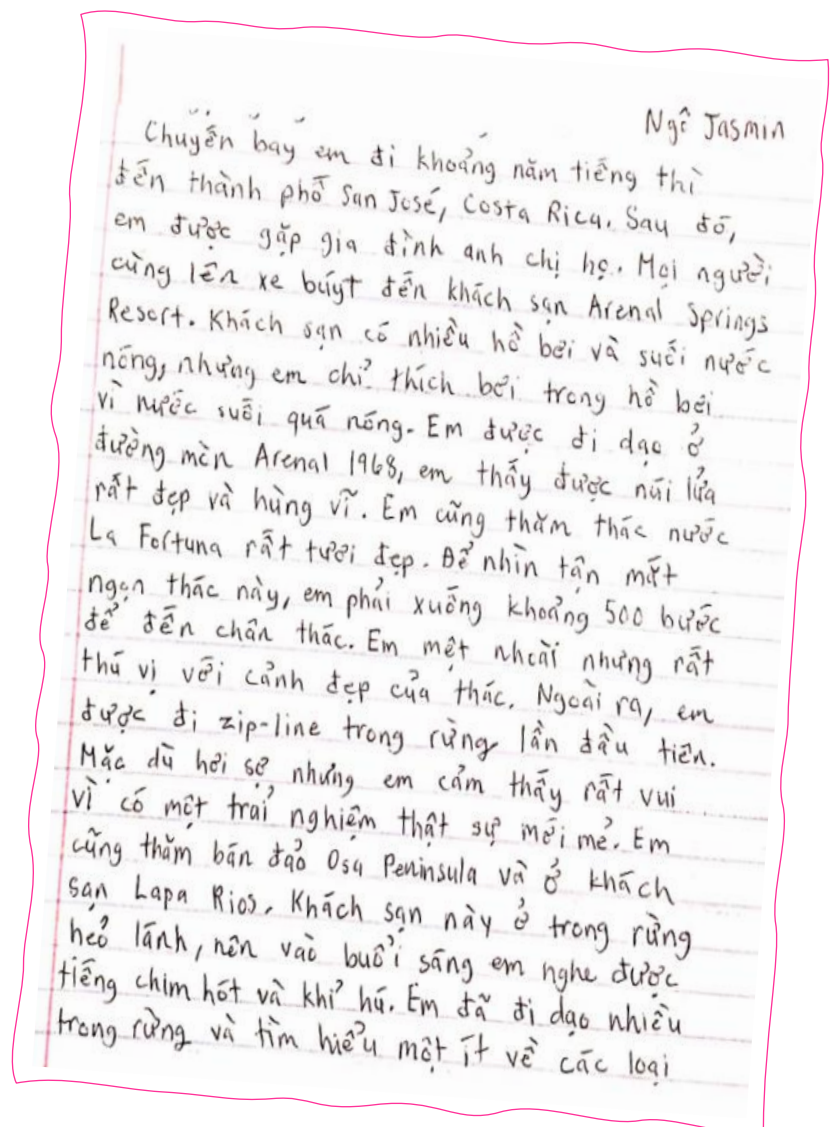
Vào năm 2017, em bắt đầu năm học đầu tiên của em ở trường Việt Ngữ Tustin. Tuy em là một học sinh mới của trường và em không biết viết tiếng Việt giỏi bằng các bạn khác, trong ba năm học của em, em đã học hỏi được rất nhiều từ thầy cô và quen được nhiều bạn mới!

Năm học cuối của em ở trường Việt Ngữ Tustin bắt đầu với một tin vui: Cô Tiên sẽ là cô giáo dạy lớp 7 năm nay! Em đã được học với Cô Tiên qua chương trình Thủ Đức Vui Đẻ Học Cấp 4, nên em rất vui mừng khi được học với cô một lần nữa. Ngoài Cô Tiên, lớp 7 năm nay còn được thầy Khanh hướng dẫn. Thầy và cô đều chia sẻ với chúng em những kiến thức sâu sắc về lịch sử, địa lý, và văn hóa của người Việt.

Học Việt Ngữ

Em nay mới tập đánh vần,
Đến trường cô giáo dần dần dạy thêm.
Mỗi ngày mỗi học cho chuyên
Đọc rành tiếng Việt ông khen, bà mừng.
Chữ a bài học vỡ lòng,
Ghép thành ba, đúng người hùng của em.
Tiếp theo học viết chữ m,
Thêm vào e, nặng đó xem chữ gì?
Là người lo lắng từng li,
Cho dù cực nhọc chỉ vì em thôi.
Chữ ông đã học được rồi,
Chữ bà cũng dễ, đạt mười điểm son.
Chữ anh, chữ chị khó hơn,
Dần dà học giỏi đọc suôn cả bài.
Gia đình, bài học ngắn dài,
Đó là hai chữ mọi người quý yêu.
Tuổi thêm lại biết thêm nhiều,
Tiếng Việt phong phú những điều lạ, hay.
Luyện rèn nói, đọc từng ngày,
Luận văn nay viết được ngay, rõ ràng.
Đường đời trải rộng thênh thang,
Trau dồi kiến thức mở mang, nên người.
Việt - Anh lưu loát cả đôi,
Giúp cho xã hội, giúp người đồng hương.

Có Trần Quỳnh Tiên - 1/2023

Quý An

Mọi người ai cũng có ông bà, vì ông bà là người sinh ra cha mẹ của mình. Ông của em là người em thương yêu nhiều nhất. Và em cũng biết là ông của em cũng thương yêu em nhiều nhất vì ông lúc nào cũng dạy dỗ cho em nhiều điều hay. Ông của em 82 tuổi. Ông của em là người lính Việt Nam Cộng Hoà. Khi chiến tranh giữa miền Nam và miền Bắc của Việt Nam gần kết thúc, ông biết lính Mỹ sẽ bỏ về nước Mỹ nhưng ông vẫn tin tưởng ông và những người lính Việt Nam Cộng Hoà sẽ không thua cuộc. Ông nhìn thấy miền Bắc đã vô tới miền Nam. Ông nhìn thấy lính Mỹ và mọi người chạy lên máy bay nhưng ông không bỏ cuộc. Ông nói với em rằng ông sẽ cầm súng cho tới khi ông không còn cầm được súng. Ông đã không chạy lên máy bay. Và khi chiến tranh kết thúc, ông đã thua. Sau chiến tranh Việt Nam ông đã vô tù và sau đó vượt biên qua Hoa Kỳ. Ông đã làm việc rất chăm chỉ và cực khổ để đón bà, mẹ của em, và di của em qua sum họp với ông. Khi mẹ

Học Sinh Xuất Sắc Toàn Trường 2019-2023

(Đã Tốt Nghiệp Lớp Bảy)

- 2019: Nguyễn John - phụ giáo các Lớp Hai, Ba, Năm
- 2020: Nguyễn Vũ Hà Tiên - phụ giáo Lớp Mẫu Giáo A
- 2021: Ngô Hồng Jasmin - phụ giáo Lớp Bốn
- 2022: Nguyễn Sophia - phụ giáo Lớp Võ Lòng
- 2023: Nguyễn Breanna Quý An

Cảm Nghĩ Của Em Sau Khi Học Xong Chương Trình Việt Ngữ

Qua chín năm học, tuy dài đối với em, nhưng sao em vẫn còn nhớ mỗi ngày nào được ba mẹ đưa vào lớp Võ Lòng của cô Loan, học tập đọc và nhận biết các chữ “a, b, c, d... v.v.” Những năm đầu, tuy có hơi chán nản về cách học đánh vần và phát âm nhưng rồi được sự giúp đỡ chỉ bảo của các thầy cô giáo, đặc biệt là ba mẹ luôn khuyến khích và hướng dẫn tận tâm mỗi khi em làm bài tập ở nhà. Cho đến nay, em rất hãnh diện và tự hào vì mình không những biết đọc, viết và nghe hiểu tiếng Việt, mà còn hiểu biết thêm về nguồn gốc văn hóa của dân tộc tổ tiên mình nữa. Mỗi thầy cô

em đã từng được học qua, đều luôn đầy nhiệt tâm, sẵn sàng giúp đỡ mỗi khi em cần. Nhân dịp này, em xin được bày tỏ lòng biết ơn đến cô Loan và cô Châu đã dạy lớp Võ Lòng, cô Phương Thảo lớp Mẫu Giáo, cô Minh Tâm lớp Một, cô Ánh và thầy Hòa lớp Hai, cô Nguyệt và cô Kim Vũ Lớp Ba, cô Đỗ Thảo Lớp Bốn, cô Liên và cô Thu Tracy Lớp Năm, cô Phương Thảo và cô Ánh Lớp Sáu, cô Quỳnh Tiên Lớp Bảy.

Cách riêng, em cũng muốn cảm ơn đến quý cô trong ban luyện thi của trường như cô Cẩm Hồng (cấp 1), cô Quỳnh Tiên (cấp 2), cô Mộng Liên và cô Thu Vân (cấp 3), và cô Quỳnh Tiên (cấp 4 hiện nay), mà em đã may mắn được các cô hy sinh rất nhiều thời gian để luyện tập và chuẩn bị cho các cuộc thi tiếng Việt “Đố Vui Để Học” cũng như thi “Viết Luận Văn và Chính Tả” hằng năm do các trung tâm Việt Ngữ Miền Nam Cali và Liên Trường Việt Ngữ Công Giáo tổ chức. Nhờ đó mà chúng em năm nào cũng mang về các giải danh dự nhất, nhì cho trường. Sau mỗi kỳ thi, em học được rất nhiều bài học bổ ích cho bản thân như là: **“Thắng không kiêu, bại không nản”, “Có công mài sắt có ngày nên kim”**... Ngoài ra, em còn học được rất nhiều về phong tục, văn hóa, địa lý, và lịch sử của dân tộc Việt Nam. Những thành quả mà Trường Việt Ngữ Tustin có được như ngày hôm nay, theo em

nghĩ là do ban điều hành và lãnh đạo tài giỏi của ba thời hiệu trưởng từ cô Mộng Liên, qua cô Cẩm Hồng, và tới cô Kim hiện nay. Cộng với sự tận tâm, đầy lòng yêu thương của tất cả các thầy cô giáo đối với chúng em; luôn là động lực để giúp chúng em cố gắng học tập ngày một tốt hơn để không phụ lòng các thầy cô.

Nói đến đây, em cũng không quên nhắc đến quý vị phụ huynh, đặc biệt là ba mẹ em. Con cảm ơn ba mẹ rất nhiều đã vất vả đưa đón con đi học và giúp con tham dự các kỳ thi đồ vui của trường. Ba mẹ lúc nào cũng luôn vui vẻ, hướng dẫn và chăm sóc con đến nơi đến chốn, để con có thể trở thành con ngoan trò giỏi như ngày hôm nay.

Các bạn học sinh thân mến. John muốn nhắn nhủ với các bạn là: chúng ta rất may mắn sống tại quận Cam này, đặc biệt hơn nữa đang được đi học ở Trường Việt Ngữ Tustin. Nơi được coi là một môi trường học rất thân thiện. Thầy cô giáo luôn tỏ ra vui vẻ, hết lòng giúp đỡ học sinh, và có kiến thức hiểu biết cao. Các anh chị phụ giáo cũng vậy, lúc nào cũng thân mật và sẵn sàng giúp đỡ mỗi khi cần. Đặc biệt là ban ẩm thực phục vụ thức ăn ít trường nào có. Mỗi tuần đều có thức ăn ngon thay đổi không thể nào ngán được. Vừa được học tiếng Việt, vừa được ăn ngon còn gì bằng! Thế nên, mong các bạn luôn cố gắng học tiếng Việt để biết và hiểu được tiếng Việt vì mình là người Việt Nam. Khi John biết và hiểu tiếng mẹ, thì John cảm thấy thích thú và tự tin hơn khi nói chuyện tiếng Việt với những người Việt chung quanh.

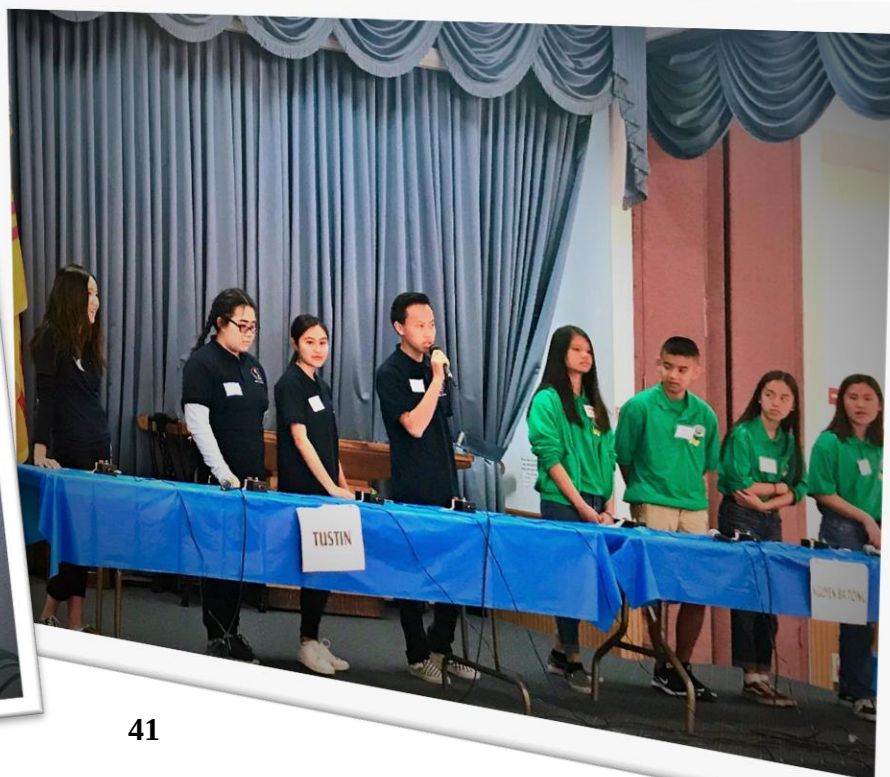
Dù sống bất cứ nơi nào trên thế giới, chúng ta biết rằng chúng ta vẫn luôn là người Việt Nam. Em rất thích câu thơ này là:

*“Dù trên đất Mỹ giàu sang,
Đừng quên nguồn gốc da vàng Việt Nam.”*

Cảm ơn tất cả quý thầy cô và các bạn đã làm cho những năm học của em ở trường thật đáng nhớ. Hy vọng năm sau em sẽ trở lại trường, tình nguyện làm phụ giáo để đáp lại phần nào những công ơn của quý thầy cô.

Một lần nữa, em xin chân thành cảm ơn đến tất cả mọi người.

Em Nguyễn John - Học Sinh Xuất Sắc Toàn Trường - Niên Khoá 2018-2019

*Em Nguyễn Vũ Hà Tiên
Học Sinh Xuất Sắc Niên Khoá 2019-2020*

Lời Cảm Ơn Chân Thành Của Em

Con xin kính chào Cha, Cô Hiệu Trưởng, quý thầy cô, quý vị phụ huynh, và các bạn thân mến,

Con tên là Ngô Jasmin, và năm nay là năm học cuối của con tại Trường Việt Ngữ Tustin. Con đã hoàn tất xong chương trình học 7 năm và ra trường với vinh dự là Học Sinh Xuất Sắc.

Con xin gửi lời cảm ơn đến Cha và cô Hiệu Trưởng đã tạo điều kiện cho chúng con có cơ hội được học tiếng Việt và làm quen với cộng đồng Việt Nam. Con cũng cảm ơn tất cả quý thầy cô của trường đã bỏ ra rất nhiều thời gian và công sức để giảng dạy cho chúng con vào mỗi ngày thứ Bảy cuối tuần. Con xin được cảm ơn cô Quỳnh Tiên, là cô giáo dạy lớp Bảy của con. Nhờ có cô mà chúng con đã tiến bộ rất nhiều về cách nói rõ ràng và đúng ngữ pháp. Con cũng xin cảm ơn cô Thu Vân đã dạy con thêm viết văn vào mùa hè.

Tuy học tiếng Việt thật là khó, nhưng thầy cô luôn khuyến khích chúng con cố gắng vượt qua mọi khó khăn học tập để trở thành người có kiến thức về văn hoá và lịch sử Việt Nam.

Năm nay, vì dịch bệnh Covid 19, thầy cô còn phải học cách sử dụng Zoom để cho chúng con được tiếp tục học Việt ngữ bằng cách học trực tuyến. Điều này chứng tỏ sự tận tâm và lòng thương yêu của các thầy cô đối với chúng con.

Con cũng xin cảm ơn bố mẹ đã đưa đón con đi học Việt ngữ vào cuối tuần trong suốt bảy năm qua. Trong thời gian học, con cũng tham gia vào những cuộc thi Đố Vui, Chính Tả Luận Văn do Liên Trường Việt Ngữ Công Giáo tổ chức. Mẹ đã không quản ngại bỏ ra thời gian vào mỗi chiều thứ Sáu chở con đi tập luyện thi để con có kết quả tốt. Mẹ còn có công đọc sách tiếng Việt cho con từ lúc con mới 1 tuổi. Sau cùng con muốn cảm ơn các bạn của con vì nhờ có các bạn mà việc học Việt ngữ của con được vui và có hiệu quả hơn.

Nhờ sự giảng dạy và khuyến khích của thầy cô và bố mẹ, con đã học xong chương trình Việt ngữ tại Trường Việt Ngữ Tustin. Con rất tự hào là con biết nói, hiểu, đọc và viết tiếng Việt. Con hy vọng sau này sẽ làm phụ giáo ở trường Việt ngữ để có thể truyền đạt những kiến thức mà con đã học cho các bạn học sau con để chúng con tiếp tục giữ gìn nền văn hoá Việt Nam.

Sau cùng, con xin phép Cha, Cô Hiệu Trưởng, quý thầy cô và quý phụ huynh cho con được kính tặng phần thưởng này cho ông bà con. Nhờ có ông bà đã khuyến khích con trong việc học tập, nên con mới được như hôm nay. Con xin cảm ơn ông bà và cầu mong cho ông bà luôn được khỏe mạnh, an vui bên bố mẹ và chúng con.

*Em Ngô Hồng Jasmin
Học Sinh Xuất Sắc Niên Khoá 2020-2021*

Diễn Văn Tốt Nghiệp

Con xin kính chào cha, sơ, bà chủ tịch cộng đoàn, quý thầy cô giáo, quý quan khách, và các bạn học sinh Trường Việt Ngữ Tustin.

Con tên là Nguyen Leilani Sophia. Con vừa hoàn tất xong chương trình học Việt ngữ và lấy làm hạnh diện vì được chọn là Học Sinh Xuất Sắc toàn trường năm nay. Trước tiên, con muốn cảm ơn cô hiệu trưởng (cô Kim), các cô cựu hiệu trưởng (cô Mộng Liên, cô Cẩm Hồng), tất cả các thầy cô và các phụ giáo viên đã bỏ rất nhiều công sức, thời gian, và lòng nhiệt thành để dạy chúng con tiếng Việt. Con cũng muốn gửi lời cảm ơn đến bố mẹ đã hy sinh, giúp đỡ, và luôn ủng hộ con trong suốt chặng đường dài này.

Suốt chín năm học ở Trường Việt Ngữ Tustin, con đã trải qua rất nhiều thăng trầm. Con nhớ ngày đầu tiên đến lớp Võ Lòng lúc chỉ mới sáu tuổi, và không muốn đến lớp vì không quen biết ai và cũng không biết nhiều tiếng Việt. Con rất lo lắng và sợ hãi. Tuy nhiên, con cảm ơn cô Loan vì cô đã rất kiên nhẫn và dẫn dắt con, nên con bớt đi phần lo lắng và sợ. Con đã học những điều cơ bản trong năm đó như bảng chữ cái, số, và dấu.

Lên lớp Mẫu Giáo, con học thêm tiếng Việt như các từ đơn giản và cách phát âm từ. Con cảm ơn cô Thu Vân và cô Amy đã dạy chúng con, mà còn làm cho lớp học trở nên thích thú hơn với những giải thưởng khi chúng con tham gia và cố gắng học chăm chỉ trong lớp học.

Từ lớp Một đến lớp Năm, con học thêm tiếng Việt nhiều hơn như là truyện cổ tích, tục ngữ, và văn phạm. Câu tục ngữ con thích nhất là “Tiên học lễ, hậu học văn”. Cảm ơn cô Quế Trâm, cô Thúy, cô Kimberly, cô Hoa, cô Nguyệt, cô Kim, thầy Thái, thầy Báu, và cô Mộng Liên đã dạy cho chúng con rất nhiều.

Trong những năm học này, con cũng đã tham gia Đố Vui và thi Chính Tả do Liên Trường Việt Ngữ Công Giáo tổ chức. Chúng con cảm thấy tự hào khi được đại diện cho Trường Việt Ngữ Tustin. Tuy các câu hỏi thi rất khó, nhưng nhờ sự khuyến khích của các cô và gia đình, con đã hoàn tất các cuộc thi cùng với các bạn và đạt được nhiều giải cho trường. Con muốn cảm ơn tất cả các cô giáo trong Ban Luyện Thi. Đố Vui không chỉ là các cuộc thi mà còn là những dịp hội họp vui chơi sau mỗi kỳ thi như buổi tiệc ở hồ bơi, đi uống boba, chơi Wii tại nhà cô Cẩm Hồng, đi ăn sushi với cô Thu Vân, và những buổi coi chiếu phim. Đây là những kỷ niệm yêu thích của con trong những năm học Việt ngữ.

Sau giờ học mỗi tuần, chúng con có đồ ăn rất ngon như bánh croissants, nui pasta, nachos hay cơm chiên, vân vân... do các phụ huynh tình nguyện làm. Con muốn nhân dịp này cảm ơn các cô, các chú, và các bác đã lo chu đáo cho chúng con.

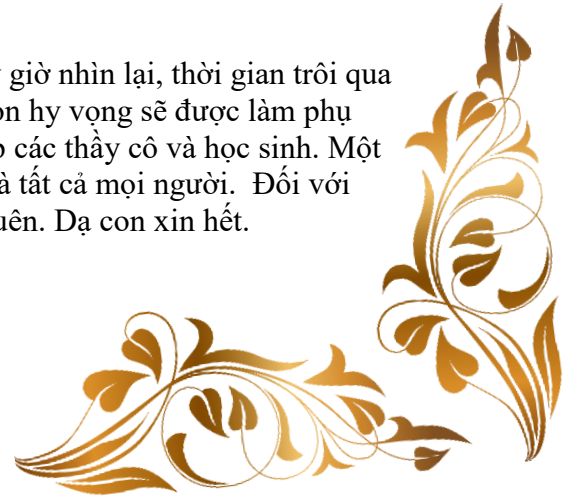
Khi con bước vào hai năm cuối cùng lớp Sáu và lớp Bảy, Covid đột ngột bùng nổ, chúng con và các thầy cô không còn gặp nhau ở lớp học nữa. Dù vậy, các thầy cô đã không ngừng dạy học mà còn cố gắng nhiều hơn để dạy qua trực tuyến. Con muốn gửi lời cảm ơn đến các thầy cô đã tận tâm và không ngừng nỗ lực để tiếp tục dạy chúng con. Nhờ vậy mà việc học tiếng Việt của chúng con không bị gián đoạn. Con cảm ơn thầy Sĩ đã dạy con viết văn và làm thuyết trình bằng tiếng Việt trong năm lớp Sáu.

Năm học cuối lớp Bảy là lớp khó nhất vì nhiều bài khó. Mặc dù có những lúc rất khó khăn và căng thẳng, nhưng con rất biết ơn vì con đã học được rất nhiều trong năm nay và cảm thấy mình hiểu biết thêm rất nhiều về địa lý, văn hóa và lịch sử của Việt Nam. Con đã làm nhiều dự án như bài luận và bài thuyết trình. Những dự án này đã giúp con thực hành về nói, đọc, và viết tiếng Việt lưu loát hơn. Con đã học được rất nhiều từ vựng mới, ca dao, tục ngữ, thơ lục bát, chữ nói lái, và chữ Hán Việt. Năm học này rất là thú vị. Con muốn cảm ơn cô Quỳnh Tiên đã quan tâm và giúp đỡ chúng con rất nhiều. Một kỷ niệm vui mà chúng con có về lớp Bảy là thi trả lời những câu đố mẹo vào cuối buổi học để có thêm điểm. Chúng con thực sự rất vui khi tranh nhau tìm câu trả lời.

Con cũng có vài lời với các bạn học sinh. Học tiếng Việt rất khó và mất nhiều thời gian. Mặc dù rất khó khăn, xin các bạn đừng bỏ cuộc. Vì chúng ta là người Mỹ gốc Việt, nên giữ gìn tiếng Việt là cách giúp chúng ta giữ được sự kết nối với ông bà, cha mẹ, cộng đồng, và nguồn cội Việt Nam.

Ban đầu nghĩ tới chín năm học Việt ngữ thấy quá dài. Nhưng bây giờ nhìn lại, thời gian trôi qua thật nhanh. Sau khi tốt nghiệp chương trình Việt ngữ năm nay, con hy vọng sẽ được làm phụ giáo để không những thực hành tiếng Việt nhiều hơn mà còn giúp các thầy cô và học sinh. Một lần nữa, con muốn gửi lời cảm ơn đến Trường Việt Ngữ Tustin và tất cả mọi người. Đối với con thời gian ở Trường Việt Ngữ Tustin thật là đặc biệt và khó quên. Dạ con xin hết.

*Em Nguyễn Sophia
Học Sinh Xuất Sắc Niên Khoá 2021-2022*

Bài Văn

Một cô giáo dạy Việt Ngữ nói chuyện với một giáo viên khác: "Tôi không chịu nổi khi có một học trò thế này. Tôi ra đề bài là hãy kể một câu chuyện ngắn bằng tiếng Việt, thế là em ấy kể về hoàng tử và công chúa."

Giáo viên kia thắc mắc: "Như vậy không được à?"

"Không được là vì em ấy viết thế này: Hoàng tử và công chúa gặp nhau tại lâu đài."

Hoàng tử hỏi: "Em nói tiếng Anh được không?"

Công chúa trả lời: "Vâng, được ạ."

Thế là sau đó cả bài văn viết toàn tiếng Anh!"

Sưu Tầm – Cô QT

Tâm Tình Của Học Sinh Xuất Sắc Toàn Trường 2023

Tám năm học Việt ngữ của con đi qua thật nhanh! Con nhớ khi mẹ dẫn con đến trường lần đầu vào lớp Mẫu giáo, con thật là lo lắng. Con không biết con có học được không vì tiếng Việt lúc đó với con thật là khó. Con bắt đầu học Việt ngữ lúc con được 8 tuổi. Trường Việt Ngữ của con là Trường Việt Ngữ Tustin. Lớp đầu tiên con học là lớp Mẫu giáo. Cô Quỳnh Tiên là cô giáo đầu tiên của con. Bố mẹ ghi danh cho con đi học tiếng Việt là vì bố mẹ muốn con nói được tiếng Việt. Ông bà của con cũng mong muốn con nói chuyện bằng tiếng Việt với ông bà.

Trong khoảng thời gian từ lớp Mẫu giáo cho tới lớp Bảy con đã gặp nhiều khó khăn và cũng có nhiều may mắn trong quá trình học tiếng Việt của con. Một trong những khó khăn của con là con không phát âm rõ chữ. Một ngày con ở trường khoảng từ 10 tiếng cho tới 12 tiếng, trong khoảng thời gian này con không nói tiếng Việt. Lúc mẹ đón con về, con nói chuyện với mẹ một

chút rồi con đi học bài. Lúc nói chuyện với mẹ có những chuyện con không thể giải thích bằng tiếng Việt nhưng mẹ vẫn nói tiếng Việt với con, và cũng có những lúc mẹ phải nói tiếng Mỹ với con để con hiểu rõ hơn. May mắn lớn nhất của con là con luôn có mẹ bên cạnh giúp đỡ và khuyến khích con học tiếng Việt cho giỏi. Con xin cảm ơn mẹ thật nhiều.

Cô Quỳnh Tiên là cô giáo đầu tiên của con. Cô Quỳnh Tiên rất dịu hiền nhưng rất khó tính vì cô muốn chúng con học thật giỏi. Rồi con lên lớp Một với cô Nina, lớp Hai với cô Kimberly, lớp Ba với cô Tracie, lớp Bốn với thầy Josh, lớp Năm với thầy Bá, lớp Sáu với thầy Sĩ, và lớp Bảy con trở lại với cô Quỳnh Tiên. Cứ như vậy con lớn dần theo năm tháng. Con xin cảm ơn quý thầy cô đã kiên trì dạy dỗ chúng con. Trong suốt thời gian qua, quý thầy cô đã hy sinh thời gian và công sức để một lòng gìn giữ tiếng Việt để chúng con không quên nguồn gốc của mình. Bố mẹ đã dạy con "ăn quả nhớ kẻ trồng cây", cô Quỳnh Tiên đã dạy con "uống nước nhớ nguồn". Với những lời dạy quý báu này, con sẽ không bao giờ quên công ơn của các thầy cô, con sẽ không bao giờ quên ngôi Trường Việt Ngữ Tustin, nơi con đã lớn lên trong yêu thương của 3 cô hiệu trưởng: cô Mộng Liên, cô Cẩm Hồng, cô Kim; và quý thầy cô.

Cô Quỳnh Tiên thương yêu của con, cô là cô giáo Mẫu giáo của con. Cô đã dạy con những bước đi đầu tiên, và cô đã nhìn thấy sự trưởng thành của con trong năm học cuối. Hôm nay cô nhìn con ra trường. Con yêu thương cô và biết ơn cô. Cô Quỳnh Tiên ơi, "Không thầy đố mày làm nên!"

Các bạn thân mến, các bạn đừng sợ nói tiếng Việt không được nhé! Bên cạnh các bạn luôn có các thầy cô giỏi nhất quận Cam, kiên nhẫn và sáng tạo nhất quận Cam. Các bạn đang được sự chăm sóc và yêu thương tốt nhất của cha mẹ. Các bạn sẽ làm được vì "Có công mài sắt có ngày nên kim".

*Em Nguyễn Breanna Quý An
Học Sinh Xuất Sắc Niên Khoá 2022-2023*

Ban Ẩm Thực & Trật Tự

“Có thực mới vực được đạo”.

Một câu nói bất hủ từ ngàn xưa vẫn còn lưu truyền đến bây giờ. Nó rất đúng trong môi trường sinh hoạt Việt Ngữ của Trường Tustin.

Vì sao? Vì đó là một trong những công việc phục vụ mà trường ưu ái dành cho học sinh.

Chúng tôi muốn làm cho các em vui và hăng hái khi đi học Việt Ngữ vì có thức ăn ngon. Ngoài ra,

đa số các em sẽ sinh hoạt Thiếu Nhi Thánh Thể và đi lễ sau đó nên cần có thức ăn nhẹ bồi dưỡng.

“Hôm nay chị Vân cho các em ăn gì?” Hùng, một thành viên tích cực trong ban ẩm thực, thường nhắn tin cho nhóm. Dù rằng ban điều hành chúng tôi đã ra lịch các món ăn mỗi tuần, nhưng để phòng trường hợp chị Vân không rảnh vào ngày đó thì Hùng sẽ lãnh nhiệm vụ đặt mua pizza, một món ăn mà đa số các em đều ưa thích. Tuy có vẻ đơn giản nhưng Hùng đã phải chuẩn bị một giỏ xách, gồm đủ mọi thứ linh tinh như: đĩa giấy, khăn lau miệng, dao cắt pizza, bao tay, v.v. cho cả trăm phần ăn.

Ngoài nước chanh đá do Tuấn Huy phụ trách, mỗi tuần chị Vân, trưởng ban ẩm thực, lo mua và nấu các món như: bánh mì kẹp (croissant) với thịt nguội (ham), xúc xích (hotdog), nui xào thịt bò (spaghetti), nacho với cheese, chips hay pizza, v.v.

Thành viên của ban ẩm thực và trật tự đa số là phụ huynh, nhưng cũng có những người luôn gắn bó với trường nhiều năm. Như chị Phạm Thanh Vân và anh Trần Khuê vẫn tiếp tục phục vụ cho học sinh mặc dù con cái của anh, chị đã tốt nghiệp trường Việt Ngữ từ lâu.

Cám ơn các anh chị đã luôn đồng hành với trường để lo ẩm thực và đem niềm vui đến cho học sinh.

Cô Hứa Trần Kim

Những Câu Hỏi Cho Em

Một câu hỏi, em bao lần nghe hỏi:
“Ồ Mỹ rồi, học tiếng mẹ làm chi?”
Câu đơn giản, trả lời sao đây nhỉ?
"Vì muốn nghe ông kể chuyện ly kỳ,
Thời còn trẻ chuyện về người chiến sĩ.
Để cùng bà thủ thi những câu hò,
Ca dao mẹ, con đồ ru trên sóng.
Để em giữ thuần phong cùng mỹ tục,
Giữ lại đây văn hóa tự ngàn xưa,
Giữ mỗi ngày tiếng gửi với lời thưa"
Lời đối đáp đơn sơ nhưng chân thật.

"Tiếng nước bạn có gì là đặc biệt?"
Em vui vẻ nói về điều mình biết:
“Tiết tấu nhịp nhàng, phân biệt dấu thanh
Với ngữ điệu cùng thanh âm cao thấp
Nhịp bồng trâm như nhạc cất bên tai
Hòa lẫn trong ngày nắng với đêm dài
Tiếng nói mẹ đưa em vào mộng đẹp.
Quê cha đó, dải đất dài và hẹp,
Cạnh biển Đông hình thể uốn cong cong
Như chữ S, con rồng Đông Nam Á
Dải Trường Sơn nối mình theo biển cả
Đất nước nhà đã trải bốn ngàn năm
Đoạn đường dài lịch sử với thăng trầm
Nước gìn giữ, tiếng nói càng gìn giữ”.

Người ta hỏi: "Đất nước nào đấy nhỉ?"
Em nhẹ đáp lời hai chữ "Việt Nam"

Cô Trần Quỳnh Tiên - 1/2023

Tâm Tình Phụ Huynh

Kính thưa thầy cô Trường Việt Ngữ Tustin,

Tôi tên là Nguyễn Huy. Cả bốn con của tôi đã và đang học tiếng Việt tại Trường Việt Ngữ Tustin. Gia đình tôi rất biết ơn các thầy cô tình nguyện dạy học hàng tuần cho các con em. Rất nhiều công sức các thầy cô bỏ ra để đi tu học, soạn bài, chấm bài, cho các em làm bài kiểm để bảo tồn tiếng Việt của mình. Con lớn của tôi tên Nguyễn Benjamin, được các thầy cô dạy dỗ thêm để đi thi đồ vui, viết chính tả, và đang tiếp tục làm phụ giáo cho trường. Đó là một vinh dự, và mãn nguyện lớn của gia đình tôi. Qua chương trình giảng dạy của trường, bốn con của tôi đều biết đọc, viết, và nói tiếng Việt, một kỹ năng rất bổ ích và cần thiết cho các em trong tương lai nếu có cơ hội phục vụ cộng đồng Việt Nam.

Gia đình tôi một lần nữa cảm ơn lòng nhiệt huyết của các thầy cô và ban điều hành Trường Việt Ngữ Tustin. Chúc trường có thêm nhiều sự ủng hộ, giúp đỡ từ phía phụ huynh và tiếp tục phát triển lớn mạnh trong tương lai.

TRUYỆN
CƯỜI

Xổ Lá

Niên khóa đầu tiên sau tháng Tư 1975, tất cả giáo viên và học sinh các trường trung học đều phải đan sọt bằng những lá tre như một công tác ngoài giờ học. Một hôm có cô học trò hỏi thầy dạy toán: "Dạ, thầy đang làm gì vậy?". Thầy đáp: "Xổ lá!". Ngạc nhiên, trò hỏi lại: "Sao ai dám vô lễ và xổ lá thầy?". Thầy mỉm cười đáp: "Thì tôi đang xổ lá để làm rổ với các em mà!"

Chia Sẻ Tâm Tình Của Các Phụ Giáo

“Tuy học tiếng Việt rất khó và mất nhiều thời gian, nhưng các em học sinh đừng bỏ cuộc. Vì chúng ta là người Mỹ gốc Việt nên giữ gìn tiếng Việt là cách giúp chúng ta giữ được sự kết nối với ông bà cha mẹ, với cộng đồng, với nguồn cội Việt Nam.”

Nguyễn Sophia (Phụ Giáo lớp Võ Lòng)

“Em muốn cảm ơn thầy cô dạy con cách đọc, viết, và nói tiếng Việt. Ngoài ra, thầy cô còn dạy thêm cho em rất nhiều kiến thức để đi thi đồ vui. Qua đó, em được học thêm về lịch sử, địa lý Việt Nam, phong tục ngày Tết, thời tiết, và nhiều đề tài khác nữa. Em thích nhất là đi thi đánh vần. Cảm ơn trường đã giúp em trở thành người có ích cho tương lai.”

Nguyễn Benjamin (Phụ Giáo lớp Mẫu Giáo)

“Em đã tốt nghiệp từ Trường Việt Ngữ Tustin năm 2020 và đang làm phụ giáo cho lớp Mẫu Giáo. Các em học sinh trong lớp rất dễ thương và ham học. Em giúp các cô giáo chấm bài làm ở nhà, bài thi và chơi trò chơi với các em. Làm phụ giáo cũng là cơ hội để em tiếp tục tập nói và viết tiếng Việt. Em cảm ơn các thầy cô đã dạy em qua những năm em học ở Trường Việt Ngữ Tustin. Em mong rằng em có thể tiếp tục giúp các trẻ em tại hải ngoại học tiếng Việt, nói tiếng Việt và giữ gìn truyền thống Việt Nam cho những thế hệ sau này.”

Nguyễn Vũ Hà Tiên (Phụ Giáo lớp Mẫu Giáo, từ 2020 đến nay)

“Trường Việt Ngữ Tustin là nơi không những đã dạy cho em biết đọc, nói, và viết tiếng Việt mà còn dạy cho em hiểu biết về văn hóa người Việt. Lúc còn nhỏ, có lẽ em chưa hiểu tại sao học tiếng Việt quan trọng, nhưng sau khi tốt nghiệp, em thật sự cảm ơn các thầy cô đã bỏ công dạy cho em biết về cội nguồn của mình, nhất là bố mẹ của em đã bỏ công nhiều năm qua để cho em tới trường. Sau hai năm làm phụ giáo, em rất tự hào khi dạy các em nhỏ tập đọc, tập viết tiếng Việt để duy trì truyền thống người Việt trên nước Mỹ.”

Nguyễn Kaylena (Phụ Giáo lớp Một, từ 2021 đến nay)

“Em đã học tiếng Việt ở Trường Việt Ngữ Tustin 8 năm và tốt nghiệp năm 2021. Em nghĩ rằng việc học tiếng Việt rất quan trọng. Em học tiếng Việt để biết rõ hơn về nguồn gốc của mình và để nói chuyện với ông bà bằng tiếng Việt. Em không muốn bị mất đi nguồn gốc của mình.”

Tạ Ashley (Phụ Giáo lớp Hai, từ 2021 đến nay)

“Em có nhiều kỷ niệm đẹp từ thời dự thi đồ vui. Qua nhiều buổi luyện thi và học hỏi lẫn nhau, em đã gắn bó với những bạn đồng đội. Chúng em đã mang về nhiều giải thưởng nhờ sự cố gắng của tất cả mọi người. Đối với em, học tiếng Việt là một điều rất khó khăn và mất nhiều công sức, thời gian nhưng mang lại nhiều lợi ích cho em. Em có thể tiếp xúc với ông bà, cô chú cũn g như người Việt trong cộng đồng. Em mong các học sinh sẽ tiếp tục học Việt ngữ để gìn giữ văn hoá Việt Nam.”

Ngô Hồng Jasmin (Phụ Giáo lớp Bốn, từ 2021 đến nay)

“Em đã từng là học sinh của Trường Việt Ngữ Tustin khoảng 8-9 năm trước khi trở thành Phụ Giáo. Em vẫn đi học Việt Ngữ mỗi cuối tuần thường xuyên vì em được học rất nhiều về phong tục, văn hóa, địa lý, và lịch sử của dân tộc Việt Nam. Ngoài ra, em cũng được học hỏi nhiều về nguồn gốc Việt Nam để nói chuyện với bạn bè, gia đình, cha mẹ, và ông bà.”

Nguyễn John (Phụ Giáo lớp Năm, từ 2019 đến nay)

“Em đã học tại Trường Việt Ngữ Tustin 7 năm và hiện tại em đang làm Phụ Giáo. Em rất hãnh diện vì đã sử dụng được tiếng Việt để giao tiếp trong gia đình, trong nhà thờ và trong cộng đồng người Việt. Khi em vẫn là học sinh, em không hiểu tại sao mẹ khuyến khích em học Việt ngữ, nhưng hiện tại em nhận ra rằng mặc dù em sống, học hành, làm việc và nói chuyện như một người Mỹ nhưng nguồn gốc của em vẫn là người Việt Nam. Vì vậy em quyết tâm tiếp tục làm phụ giáo để giúp các em hiểu rằng sử dụng tiếng Việt là một cách nhận biết cội nguồn của mình.”

Trương Vyvy (Phụ Giáo lớp Sáu, từ 2018 đến nay)

“Em may mắn được học Việt Ngữ tại Trường Tustin. Lúc đầu, em không thích học Việt Ngữ lắm, nhưng từ từ em đã có những người bạn thân và nhiều kỷ niệm đẹp trong thời gian học Việt Ngữ và phụ giáo. Em thấy rất hạnh phúc khi nhận ra rằng những luyện tập khi viết chính tả, tập đặt câu đã giúp em hiểu biết nguồn gốc của mình, và giúp em nói, viết tiếng Việt hay hơn để có thể trò chuyện và cảm thông hơn với gia đình. Những điều này làm cho ông bà và

ba mẹ em rất vui. Em luôn nhớ ơn các thầy cô và vẫn rất muốn làm phụ giáo để góp sức với trường nhưng hiện tại việc học đại học xa nhà không cho phép em tiếp tục công việc này nữa.”

Tạ Brandon (Phụ Giáo từ 2019 - 2022)

“Tôi học tiếng Việt ở Trường Việt Ngữ Tustin từ lớp Võ lòng tới Lớp Bảy. Sau khi học xong chương trình Việt Ngữ, tôi xin làm phụ giáo. Tôi rất biết ơn những năm làm phụ giáo vì đã giúp tôi gần gũi hơn với văn hóa và cộng đồng Việt Nam của mình. Mặc dù tôi không nói tiếng Việt giỏi lắm, nhưng tôi thích giúp các em và qua đó tôi cũng có cơ hội học hỏi thêm về tiếng Việt. Hơn nữa tôi cũng cảm thấy vui vì đã giúp được chút gì cho trường. Vì bận việc học nên tôi phải tạm ngưng việc phụ giáo nhưng tôi hy vọng sau này tôi sẽ có cơ hội trở lại và giúp trường, giúp các thầy cô và các em.”

Nguyễn Phương Nhi Ashley (Phụ Giáo từ 2017 - 2019)

“Tôi vẫn hay nhớ về những năm tháng đi học và làm phụ giáo ở Trường Việt Ngữ Tustin, nhớ mãi tiếng nói chuyện râm ran, tiếng cười vui vẻ khi học sinh túa ra từ các lớp học chạy đến bàn thức ăn xem hôm nay mình được ăn món gì từ Ban Ẩm Thực của trường.”

Nguyễn Quỳnh Mailynh (Phụ Giáo từ 2016 - 2019)

“Tôi đã học tiếng Việt từ lớp Mẫu Giáo tới lớp 7 ở trường Việt Ngữ Tustin và sau đó trở thành phụ giáo. Trong thời gian làm phụ giáo, tôi có cơ hội được tiếp tục rèn luyện tiếng Việt với Thầy Cô và các em học sinh. Bây giờ tôi có thể dùng tiếng Việt khi giao tiếp với người Việt Nam trong xã hội.”

Nguyễn Phillip (Phụ giáo từ 2015 – 2018)

“Trường Việt Ngữ Tustin đã cho tôi cơ hội quý giá để học tiếng Việt, để kết nối với gia đình và bạn bè. Cho dù hiện nay tôi đang sống xa cộng đồng người Việt, nhưng mỗi khi trở lại tôi cảm thấy vui thích khi được nói tiếng Việt với người xung quanh.”

Nguyễn Sophie (Phụ Giáo từ 2014 – 2017)

“Tham gia các kỳ thi Viết Văn và Đố Vui Để Học là cơ hội rất tốt để trau dồi tiếng Việt. Tiếng Việt của tôi tiến bộ hẳn lên là nhờ tham gia các cuộc thi đó. Nếu có thể thì các em học sinh hãy tham gia các kỳ thi Đố Vui vì các buổi thi vừa vui vừa hào hứng và cũng sẽ giúp cho việc nói và đọc tiếng Việt tiến bộ vượt bậc.”

Nguyễn Quỳnh Lannhi (Phụ Giáo từ 2014 - 2019)

“Lúc còn nhỏ tôi còn chưa biết quý trọng cơ hội để học Việt ngữ. Nhưng khi lớn lên, tôi cảm thấy rất biết ơn ba mẹ đã nhắc nhở tôi trau dồi tiếng Việt. Nhờ vậy bây giờ tôi mới có thể đọc, viết tiếng Việt và hiểu rõ nguồn cội của mình.”

Nguyễn Alina (Phụ Giáo từ 2014 - 2016)

Những Viên Ngọc Quý

Nhắc đến trường học, lớp học người ta nghĩ ngay đến thầy cô và học sinh và không biết có bao nhiêu người nghĩ đến phụ giáo? Nhưng đối với Trường Việt Ngữ Tustin chúng tôi thì các em phụ giáo là một thành phần quan trọng, không thể thiếu trong quá trình dạy tiếng Việt.

Tôi được may mắn giảng dạy, làm việc, và tiếp xúc với rất nhiều phụ giáo của trường và tôi nhận xét có một điểm chung của các em rất đáng quý là nhiệt tình và có trách nhiệm. Các em phụ giáo như những viên ngọc quý mà Chúa đã gửi đến Trường Tustin để chiếu sáng nơi đây. Có một số phụ giáo đã bước thêm một bước để trở thành giáo viên, chung vai trên hành trình dạy tiếng Việt. Đây là điều mà chúng tôi luôn khích lệ các em phụ giáo hướng tới.

Phần lớn các phụ giáo mỗi tuần giúp các giáo viên chấm bài, hướng dẫn các em nhỏ chơi trò chơi, hoặc kèm các em tập đọc, tập viết. Các lớp nhỏ thường có số học sinh đông, mỗi lớp chỉ 2 cô giáo không thể dạy xuê, nếu không có phụ giáo năng động thì chắc việc dạy học sẽ càng rất khó khăn. Những năm bị vướng phải bệnh dịch Covid-19, khi chúng tôi còn ngỡ ngàng với cách dạy trực tuyến, cách dạy mới mẻ mà tôi lần đầu trải nghiệm, thì các em là một trong những nhân tố chính giúp việc dạy học trực tuyến được tiến hành thuận lợi. Lúc đó, khi tôi còn lúng túng chưa biết phải làm thế nào với Google Classroom thì Khải Y là phụ giáo Lớp Bảy của tôi đã nhanh nhẹn nói: "Thưa cô, em giúp cô “set up” bảng điểm và các môn học xong rồi."; "Thưa cô, em đã gửi “link” bài kiểm” v.v... Có lẽ không chỉ mình tôi mà chắc tất cả các anh chị giáo viên trong trường đều nghĩ như tôi là thật may mắn khi có các em phụ giáo như thế.

Cám ơn tất cả các em phụ giáo đã và đang giúp cho trường trong suốt thời gian dài 30 năm qua. Mong rằng hiện tại hay sau này các em phụ giáo vẫn nhớ đến mục đích khi học tiếng Việt của mình như những lời chia sẻ của các em. Chúc các em thành công trên con đường tương lai và mãi mãi là những viên minh châu chiếu sáng nơi các em đi đến.

Cô Trần Quỳnh Tiên - 2/2023

Má Hồng Chung Gánh Giang Sơn

Khi được hỏi: "Bạn có muốn làm công chúa không?" Chắc sẽ có rất nhiều người trả lời là muốn. Ai mà chẳng thích làm công chúa. Người ta thường nói đẹp như công chúa, yêu kiều như công chúa, đông đảo như công chúa, được nâng niu như công chúa v.v... những gì tốt đẹp nhất đều dành cho công chúa. Thế nhưng có những nàng công chúa nổi tiếng của Việt Nam không hề sung sướng, hạnh phúc mà ngược lại còn phải hy sinh tuổi thanh xuân tươi đẹp, dấn thân vào những cuộc hôn nhân đầy màu sắc chính trị với các quốc gia láng giềng để đổi lại lợi ích cho nước nhà. Những nàng công chúa đó là Công Chúa An Tư, Công Chúa Huyền Trân, Công Nữ Ngọc Khoa, và Công Nữ Ngọc Vạn.

Công chúa An Tư là con gái út của vua Trần Thái Tông, em út của vua Trần Thánh Tông, và là cô ruột của vua Trần Nhân Tông vì thế bà có danh xưng là Hoàng Quý Muội. Tương truyền công chúa là người tài mạo song toàn, rất xinh đẹp và đa tài. Không có tài liệu lịch sử nào nói về công chúa trước khi kết hôn. Cuộc hôn nhân của công chúa An Tư mang tính trọng đại trong bối cảnh đất nước lúc bấy giờ. Năm 1285 khi quân Mông Nguyên sang xâm lăng nước ta lần thứ hai, vó ngựa xâm lăng của đoàn quân thiện chiến Mông Cổ do Trần Nam Vương Thoát Hoan dẫn đầu không có gì ngăn nổi. Khi ấy vua quan nhà Trần rất lo sợ, tìm cách kìm hãm thế tiến công như chẻ tre của quân Mông Nguyên để củng cố lực lượng bằng cách gả công chúa An Tư cho Thoát Hoan để cầu hòa. Nàng công chúa An Tư xinh đẹp không thể làm gì khác hơn là vâng lệnh vua để theo về trại giặc. Sau đó quân nhà Trần tiến công lật ngược thế cờ và toàn thắng; Thoát Hoan phải chui ống đồng về nước. Không ai rõ sau đó công chúa An Tư còn sống hay đã chết trong loạn quân, hoặc có theo Thoát Hoan về Trung Quốc hay không. Sau khi đánh đuổi quân Nguyên Mông về nước, nhà Trần luận công ban thưởng nhưng cũng không hề nhắc đến

công lao của công chúa An Tư. Sự hy sinh thầm lặng của nàng đã không hề được nhắc đến. Ngày nay câu chuyện của nàng công chúa An Tư đã được nhà văn Nguyễn Huy Tưởng viết lại trong cuốn tiểu thuyết "An Tư Công Chúa" năm 1943 và bộ phim chiếu mạng Hoàng Quý Muội được thực hiện năm 2018 diễn tả một phần về công chúa An Tư.

Công chúa Huyền Trân (1287-1340) là con của vua Trần Nhân Tông và là em của vua Trần Anh Tông. Năm 19 tuổi, vào năm tuổi đẹp nhất của cuộc đời thì vua Trần Anh Tông đưa công chúa Huyền Trân sang nước Chiêm Thành trở thành Hoàng Hậu của vua Chế Mân, nhằm thực hiện lời hứa của vua cha khi còn sống. Mục đích của cuộc hôn nhân này là để kết liên minh với Chiêm Thành và nhận được sinh lễ là hai Châu Ô và Châu Lý của Chiêm Thành (nay là vùng Quảng Trị và Thừa Thiên - Huế). Một năm sau đó, sau khi công chúa Huyền Trân vừa sinh hạ được một Hoàng tử thì vua Chế Mân qua đời. Theo tục lệ của Chiêm Thành thì vì công chúa Huyền Trân là hoàng hậu nên phải bị thiêu trên giàn hỏa để táng cùng vua Chiêm. Vua Trần Anh Tông đã phái Trần Khắc Chung sang Chiêm Thành lập mưu tìm cách đưa công chúa về Đại Việt. Sau khi về nước, công chúa đã lên núi đi tu cho đến lúc mất vào năm 1340. Hằng năm người ta tổ chức lễ hội đền Huyền Trân trên núi Ngũ Phong ở Huế. Tên của công chúa Huyền Trân được nhắc đến trong rất nhiều âm nhạc, thơ văn, và trong bộ tiểu thuyết lịch sử "Bão táp triều Trần" của Hoàng Quốc Hải. Trong các thành phố lớn ở Việt Nam tên của công chúa Huyền Trân cũng được dùng để đặt cho các con đường chính.

Công nữ Ngọc Khoa tên thật là Nguyễn Phúc Thi Ngọc Khoa, là con gái thứ ba của chúa Sãi Nguyễn Phúc Nguyên và là em của công nữ Ngọc Vạn. Công nữ Ngọc Khoa có một nhan sắc tuyệt trần, đẹp đến nỗi mà vua Po Rome của

Chiêm Thành vừa nhìn thấy chỉ một lần khi chúa Sãi cho Ngọc Khoa theo đoàn thương buôn vào Chiêm Thành mua bán hàng hóa, thì đã xin chúa Sãi để cưới công nữ Ngọc Khoa. Vua Po Rome là một người rất giỏi về kinh tế và thiết lập ngoại giao rất tốt với các nước Indonesia, Mã Lai, Nhật Bản..., nên chúa Nguyễn lo ngại nếu Chiêm Thành trở nên lớn mạnh thì tình hình biên giới Việt-Chiêm sẽ khó ổn định. Thế nên công nữ Ngọc Khoa đã trở thành vợ thứ ba của vua Po Rome vào năm 1631. Có nhiều vợ trong hậu cung nên việc đấu đá tranh sủng là không tránh khỏi. Công nữ Ngọc Khoa vừa đẹp, vừa thông minh nên rất được vua Po Rome sủng ái. Cuộc hòa hoãn Việt-Chiêm kéo dài trong 20 năm, đủ thời gian để chúa Nguyễn rảnh rang đối địch với chúa Trịnh và mở rộng lãnh thổ về phía Nam. Năm 1651, chúa Nguyễn tấn công tiến đánh Chiêm Thành và sau một trận hỗn chiến đã bắt được vua Po Rome. Trên đường giải về Huế, vua Po Rome đã tự sát. Khi nghe tin dữ, công nữ Ngọc Khoa cũng tự sát chết theo chồng. Cuộc chiến kết thúc, chúa Nguyễn đã chiếm thêm nhiều vùng đất của Chiêm Thành. Người dân Chiêm cho rằng vì công nữ Ngọc Khoa làm cho vua của họ mê muội nên đất nước suy yếu dẫn đến bại vong.

Công nữ Ngọc Vạn tên thật là Nguyễn Phúc Thị Ngọc Vạn, sinh năm 1605. Bà là con gái thứ hai của chúa Sãi Nguyễn Phúc Nguyên, là chị của công nữ Ngọc Khoa. Năm 1620 vua Chân Lạp (nước Cam Bốt ngày nay) lúc bấy giờ là Chey Chetta II sang cầu thân. Mục đích cầu thân của vua Chân Lạp là tìm một chỗ dựa chính trị để chống lại sự quấy rối của nước Xiêm (Thái Lan ngày nay). Chúa Nguyễn đồng ý gả công nữ Ngọc Vạn cho Chey Chetta II vì Chúa Nguyễn cần có sự thuận lợi trong việc giao hảo với các nước láng giềng để rảnh tay khai phá mảnh đất phía Nam hoang dã, đồng thời lo chống lại chúa Trịnh ở Đàng Ngoài. Như thế cuộc hôn nhân của công nữ Ngọc Vạn cũng là một cuộc hôn nhân

chính trị có lợi cho đôi bên. Công nữ Ngọc Vạn được tả là đẹp người đẹp nét nên được vua Chey Chetta II yêu mến, xây dựng riêng cho bà một cung điện nguy nga tráng lệ. Nhờ công nữ Ngọc Vạn xin vua Chey Chetta II mà nhiều người Việt có thể lập hãng xưởng, buôn bán ở gần kinh đô Oudong và được cho thành lập một sở thu thuế đầu tiên ở Prey Kor (Sài Gòn ngày nay) mở đầu cho chiến lược di dân của người Việt vào đất Chân Lạp. Dần dần người Việt di cư vào sinh sống ở Mỗi Xuy (Bà Rịa) và Nông Nại (Đồng Nai) để khai hoang rồi từ đó dân Việt tỏa rộng ra trên khắp miền đất Thủy Chân Lạp. Trong những năm bà làm hoàng hậu và thái hậu (sau khi vua Chey Chetta II chết), mối quan hệ giữa Chân Lạp và Đàng Trong luôn tốt đẹp. Vào cuối đời, công nữ Ngọc Vạn cho lập chùa Gia Lào (núi Chứa Chan, Đồng Nai) và ần tu cho đến khi qua đời.

Cuộc đời của hai công nữ Ngọc Vạn và Ngọc Khoa không được sử sách ghi chép. Chuyện của công nữ Ngọc Khoa chỉ có truyền thuyết và sử của dân tộc Chăm đề cập đến. Truyện của hai công nữ Ngọc Vạn và Ngọc Khoa chỉ được rõ ràng khi cuốn Nguyễn Phúc tộc Thế phả được xuất bản tại Huế năm 1995.

Những cuộc hôn nhân nhằm mục đích chính trị tuy có nhiều nước mắt nhưng đã đóng một vai trò không nhỏ trong việc mở mang bờ cõi, nhất là trong công cuộc Nam tiến. Công chúa An Tư ngăn bước xâm lăng. Công chúa Huyền Trân chính thức đem về đất đai cho Đại Việt làm bàn đạp để tiến vào Bình Thuận sau này. Công nữ Ngọc Khoa và Ngọc Vạn đã đóng vai trò quan trọng trong việc mở đường Nam tiến của các chúa Nguyễn. Chúng ta luôn nhớ ơn các công chúa, phận má hồng đã hy sinh hạnh phúc bản thân cho công cuộc mở mang đất nước để hậu thế chúng ta có được mảnh giang sơn gấm vóc như ngày nay.

Cô Trần Quỳnh Tiên - 1/2023

Niềm Vui

Sau nhiều năm rời ghế nhà trường, thời tiểu học, trung học và đại học, đây là lần đầu tôi trở lại môi trường lớp học của tuổi học trò. Nhưng điểm khác biệt là tôi đến lớp trong vị trí một trợ giáo cho quý thầy cô thuộc Trường Việt Ngữ Tustin.

Cơ duyên tôi đến với trường là do tình cờ gặp gỡ Cô Hiệu Trưởng Kim vào đầu niên học này. Cô hiệu trưởng cho biết trường hiện đang cần thêm giáo viên và nhờ tôi giúp, trong thời gian chờ đợi hai con đang theo học tại trường. Tôi thật bất ngờ vì chưa từng dạy học dù đã tốt nghiệp 8 năm đại học, đã và đang đi làm 20 năm tại Mỹ, nhưng vì muốn góp công sức cùng các quý thầy cô nên tôi đã đồng ý. Thời gian qua, tôi đã học hỏi được rất nhiều từ các thầy, cô cùng lớp.

Ba mươi năm thành lập dưới sự điều hành của Giáo Xứ, trường càng ngày càng phát triển rộng lớn hơn. Sự tồn tại và thành công này bao gồm sự đóng góp nhiệt tình và hoàn toàn bất vụ lợi của quý thầy cô giáo.

Các lớp học Việt ngữ của cộng đồng Việt Nam được xây dựng với mọi cấp lớp cho các em học sinh trau dồi tiếng Việt tại quê hương thứ hai. Điều này chứng tỏ người Việt dù sống nơi đâu vẫn không quên cội nguồn. Bên cạnh đó, sự quan tâm của các bậc phụ huynh đối với việc rèn luyện tiếng Việt cho con em mình cũng là sự đóng góp đáng kể vào việc bảo tồn ngôn ngữ Việt.

Các em học sinh, thuộc đủ mọi lứa tuổi, hăng hái đến lớp học với vẻ mặt vui tươi, hớn hờ. Các em cùng tập đọc, tập viết và tập nói tiếng Việt - thật đáng khích lệ.

Niềm vui càng lớn vì biết các em, sau khi thành thạo tiếng Việt, sẽ thích chuyện trò với gia đình bằng tiếng Việt nhiều hơn. Các em, các cháu sẽ gần gũi và thân thiện với ông bà, cha mẹ của các em hơn. Các gia đình Việt Nam có con cháu thạo tiếng Việt hợp lại sẽ giống như một xã hội Việt Nam nhỏ trên đất nước này.

Trường Việt Ngữ Tustin được hình thành là do công sức của ban giám hiệu, quý thầy cô, các bậc phụ huynh và toàn thể các em học sinh đã cùng nhau xây dựng, đóng góp tích cực cho sự thành công 30 năm mang đầy ý nghĩa:

“Tiếng Việt còn, người Việt còn”

Cô Phạm Heather

Kỷ niệm đẹp của những ngày cùng dạy Việt ngữ - Ánh, Tiên & Nina

CHIỀU NHẬT NẮNG

Tà áo em rơi vạt nắng chiều,
Gió đùa trên mái tóc em yêu,
Hoa thơm khoe sắc đang rộ nở
Hình dáng xuân tươi vẻ mỹ miều.

Dần đến hoàng hôn nắng nhạt nhiều,
Gió thổi đùa giỡn, thoáng cô liêu.
Một thời hoa mộng trôi xa quá...
Em hỡi, còn đâu đáng yêu kiều!

Cô Quỳnh Tiên 1/2023

BA CÔ GIÁO

Cô Tiên, cô Ánh, cô Nina
Cô nào cũng là cô giáo cả
Cô số một, cô số hai, cô số ba
Cả ba cô đều là cô giáo
Chẳng có cô nào là cô Cả
Cả ba cô đều là cô Ba.

Cô Nina 1/2023

MỘT THỜI ĐỂ NHỚ

Ai ai cũng có một thời,
Một thời để nhớ một thời để quên.
Tham gia văn nghệ liên miên,
Hợp ca, múa hát ba miền chung vai,
Ôn thi hằng hái góp tay,
Tu Nghiệp sư phạm có ngay chúng mình.
Ảnh xưa ghi dấu bóng hình,
Buồn vui chia sẻ tâm tình chị em.
Những ngày vui vẻ êm đềm
Đong đầy kỷ niệm khó quên trong đời.

Cô Ánh 1/2023

Giữ Lửa

Con biến loạn ta vững tâm bền chí,
 Dịch tràn lan vây kín khắp hoàn cầu,
 Không gàn nhau, ta quyết vẫn gặp nhau!
 Trường trực tuyến, Tustin liền xây dựng.

Bước khởi đầu, thiếu vắng các thầy cô,
 Con dịch bệnh khiến nhiều người nản chí!
 Dạy làm sao? Ôi, khó quá cô ơi!
 Làm sao dạy đọc? Làm sao chấm bài?
 Những ngày trần trở, nguyện cầu ...
 Cho thầy vững bước, cho trường vững tin!

Nhờ ơn Chúa, có thêm người tâm huyết,
 Sát cánh cùng, lo xây dựng trường yêu.
 Giáo viên hăng hái, mọi người quyết tâm.
 Dạy trực tuyến, nhiều điều hay cần biết,
 Cách dạy mới, thầy cô cùng chia sẻ.
 Huấn luyện hàng tuần, học hỏi điều hay.
 Để cách dạy thêm nhiều hiệu quả,
 “SeeSaw”, “Kahoot”, “Google Class Room”
 Thầy vui thầy dạy, trò vui trò làm.

Ngày khai giảng theo đúng hạn kỳ,
 Phụ huynh hưởng ứng, cha, thầy đỡ nâng.
 Ngày bế giảng, hân hoan phát thưởng.
 Lễ “online” nào kém vẻ trang nghiêm?
 Tạ ơn trên, hai năm trời tránh dịch,
 Trường Tustin vẫn giữ lửa sáng ngời!

Cô Hứa Trần Kim – 2023

Vui Xuân Với Người Không Nhà

Khi ở quê nhà tôi vẫn có thói quen, trước Tết Nguyên Đán hơn một tuần, là đi ngắm chợ hoa Tết tại đường Nguyễn Huệ, Sài Gòn. Chỉ ngắm hoa thôi, nào là hoa cúc, hoa vạn thọ, những cành, những chậu hoa mai đầy nụ sắp nở, nhất là những chậu hoa đào, hoa lan quý, xinh đẹp.

Tại xứ người cũng vậy, chỉ còn hơn một tuần nữa là Tết Quý Mão đến, tôi cũng lái xe một vòng phố Bolsa xem hoa. Ghé lại Phước Lộc Thọ, tìm mãi mới có được chỗ đậu xe. Người đâu mà đông quá! Tôi tự hỏi: “Mọi người không đi làm sao? 11 giờ sáng ngày thường, mọi người đã đi chợ Tết rồi ư!”. Những chậu hoa lan đủ màu, đủ loại, trông thật là đẹp. Những chậu hoa mai, hoa đào màu hồng đậm xinh xinh bên cạnh những sạp hoa cúc, hoa vạn thọ vàng chói.

Vòng qua khu chợ ABC, chỗ đậu xe đã đầy. Người qua lại tấp nập tại những sạp bán hoa và trái cây, trái dài theo dãy hàng hiên của khu chợ. Đi tới lều bán hoa nhìn qua những chậu hoa mai, hoa đào Nhứt Bản, giá trên 150 dollars, tôi thầm nghĩ, với số tiền này, thay vì mua hoa, có thể dùng tiền này, giúp trên mười người nghèo khó có một bữa ăn trưa, một đĩa cơm hay một tô phở, đang bị lạm phát đã tăng giá tới 13 hay 14 dollars một tô. Họ là những người, vì nhiều lý do, đang gặp phải khó khăn trong cuộc sống. Họ đang đói rét vì ngủ ngoài trời, không hơi ấm tại góc các tòa nhà, bãi đậu xe trong các khu chợ, hay dưới chân cầu xa lộ.

Trong lúc ngắm hoa Tết, tôi chợt nhìn thấy ở góc đậu xe xa, một hai túp lều nhựa, với tám carton vây xung quanh, để trú ngụ qua đêm của những người không nhà. Một ý nghĩ chợt thoáng đến, nhớ đến Lời Chúa dạy Tám Mối Phúc của Phúc Âm Thánh Matthêu, tôi bèn gọi điện thoại cho anh Steve, một người sinh hoạt trong cộng đoàn rất lâu, anh đã từng là giáo lý viên, thầy dạy Việt ngữ trong cộng đoàn trước đây. Tôi ngờ ý nhờ anh cùng chị phụ tay sửa soạn bữa trưa cho những anh chị em không nhà, sống đây đó chung quanh khu phố Bolsa, để chia sẻ niềm vui Tết, mà những người này có lẽ đang xót xa hay hờ hững vì không thể có được trong lúc này. Anh chị Steve đã vui vẻ đồng ý, cùng đề nghị các món ăn anh chị sẽ nấu.

Vào sáng thứ Sáu ngày 29 Tết, các hộp thực phẩm đã được sửa soạn do bàn tay nấu nướng của anh Steve, với phụ nhân, chị Kim Anh, và cháu Doan Michael. Trong hộp, tôi thấy nào là một đùi gà lớn nướng với BBQ sauce, một miếng bánh chưng lớn, dưa cải chua, chén cơm trắng, và trái chuối tráng miệng. Một bữa ăn trưa thật đầy đủ, cùng với 40 bao lì xì đỏ với 10 dollars trong mỗi bao đã được sửa soạn sẵn, để lì xì cho từng anh chị em.

Đúng hẹn, 7 giờ 30 sáng, chúng tôi lái xe thẳng đến khu phố Bolsa, từ đường Brookhurst qua đường McFadden, chúng tôi đã gặp các anh chị em đang tạm trú tại các ngõ hẹp của các dãy phố, dù là người Việt hay người Mỹ, chúng tôi đều ngừng lại, trao những hộp thực phẩm, bao lì xì và lời chúc mừng năm mới. Họ vui vẻ đón nhận với lời chúc mừng năm mới của anh em chúng tôi. Một cặp anh chị cư ngụ tại góc chợ 99, dưới tấm vải nhựa che nắng mưa, đã vui cười đón nhận bao lì xì, cùng lời than vãn: “Lạnh quá các anh ạ!”. Thật là tội nghiệp, tôi nghĩ, khi chúng ta đang có đời sống Chúa ban thật đầy đủ, nhưng họ thì kém may mắn. Nhìn vào trong lều, gia tài của anh chị vốn vẹn có tám mền, một mớ quần áo cũ và chiếc xe đạp dựng trước lều.

Sau khi vòng chung quanh phố Bolsa, lên tận Tòa Thị Chính Westminster, chúng tôi đã trở về vì đã quá trưa. Hơn 30 hộp thực phẩm và bao lì xì đã được phân phối tới tay các anh chị vô gia cư. Nhìn các anh chị vui vẻ đón nhận, với những lời cảm ơn và chúc Tết của họ, lòng chúng tôi cảm thấy niềm vui hòa lẫn trong không khí lạnh lạnh của ngày 29 Tết. Chúng tôi đã âm thầm cảm tạ Chúa, đã cho chúng tôi được dịp chia sẻ niềm vui đón Xuân Quý Mão với các anh chị em nghèo khó.

“Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ.” (Mt 5,3)

Thầy Sáu Vincent Ngô Đ. Đông

Ngày Xưa Ngày Nay

Ngày xưa em bé
Mẹ dắt đến trường,
Nước mắt rung rung,
Nhìn cô e ngại ...

Hàng tuần đến lớp,
Học chữ i tờ,
Ráp vần từng chữ ...
Bập bẹ từng câu,
Chào hỏi thầy cô ...
Yêu thầy mến bạn,
Tình cảm đông đầy
Giờ em đã đọc,
Nghe, hiểu, viết văn,
Nói chuyện tự nhiên,
Không còn ấp úng.

Rồi từng năm tháng,
Tiếng Việt em yêu,
Lịch sử biết nhiều,
Địa danh lâu thuộc,
Phong tục thấm nhuần,
Văn hóa hiểu thêm,
Yêu chiếc áo dài,
Hân hoan đón Tết,
Bánh chưng bánh tét

Mừng tuổi lì xì,
Chúc thọ ông bà,
Hạnh diện cội nguồn,
Việt Nam muôn thuở.

Công cha nghĩa mẹ,
Ơn thầy cô mãi,
Bạn bè thân ái,
Giữ mãi trong tim.

Ngày nay em lớn,
Trở thành phụ giáo,
Giúp đỡ thầy cô,
Dạy đàn em nhỏ,
Chữ Việt đánh vần,
Đọc, nghe thành thạo.

Nhớ lại ngày xưa,
Mình cũng như em
Bỡ ngỡ ngày thơ ...
Chuyên cần học tập,
Lòng hân hoan mở,
Ôm trọn trường yêu!

Cô Hứa Trần Kim - 2023

Giá Trị Của Số 1 Và Số 0

Nhà toán học Ả Rập vĩ đại Al Khawarizmi khi được hỏi về giá trị của con người, ông đã trả lời: "Nền tảng con người là đạo đức. Nếu có đạo đức, thì giá trị của bạn là 1. Nếu cũng thông minh, thêm một số 0 và giá trị của bạn sẽ là 10. Nếu cũng giàu có, thêm một số 0 nữa và giá trị của bạn sẽ là 100. Nếu trên tất cả bạn lại còn xinh đẹp, lại thêm một số 0 và giá trị tổng cộng sẽ là 1000. Nhưng nếu bạn bị mất số 1, tương ứng với mất đạo đức, bạn sẽ mất tất cả giá trị và giá trị của bạn chỉ còn là số 0."

"HOA THƠM NHỜ NHỤY - NGƯỜI GIÁ TRỊ BỞI ĐẠO ĐỨC"

Sưu tầm – Cô Nguyễn Bích Liễu

Trường Tôi

Trời mùa thu mưa bay lác đác,
Thấm thoát rồi lá rụng lại sang đông,
Trường tôi đỏ, hiên ngang cùng tuế nguyệt,
Ngày cuối tuần thầy chăm dạy đàn em,
Ba mươi năm, gần nửa một đời người,
Những kỷ niệm, chất chồng trong tâm khảm.

Từng lớp trẻ mỗi tuần hằng chăm chỉ,
Đến trường yêu, học tiếng mẹ thân thương,
Học phong tục, học điều hay lẽ phải,
Học địa danh, học lịch sử quê hương,
Học làm người, người Việt Nam bất khuất.

Từng thế hệ nối tiếp nhau ba thập kỷ,
Đạo lý thấm nhuần, lễ phép ghi tâm,
Ôi thương quá những tâm hồn cao đẹp!
Vì mầm non, vì thế hệ tương lai,
Không quản ngại hy sinh công sức,
Dạy đàn em, con cháu được thành nhân,

Dù mai sau em khắp chốn bốn ba,
Quyết xây dựng một tương lai sáng lạng,
Góp sức tài, làm tươi đẹp non sông.
Vẫn nhớ mãi ơn thầy cô sâu nặng.
Nhớ cội nguồn, yêu dân tộc hùng anh.
Luôn hân diện em là người gốc Việt.

Cô Hứa Trần Kim - 2023

Giá Trị Của Việc Học Tiếng Việt

Khi được nghe thông tin về kỷ niệm 30 năm thành lập Trường Việt Ngữ Tustin tại St. Cecilia, lòng em tràn ngập một cảm giác ấm áp và biết ơn. Đã bảy năm kể từ khi em tốt nghiệp trường này, em có thể tự tin nói rằng việc học tiếng Việt đã đóng một vai trò quan trọng trong việc định hình tương lai của em.

Trong suốt thời gian học tại St. Cecilia, em đã được truyền cảm hứng từ những giáo viên tận tụy của mình, những người đã truyền cho em niềm đam mê học tập và lòng biết ơn sâu sắc đối với cội nguồn của mình. Các thầy cô làm cho lớp học không chỉ giàu thông tin mà còn vui vẻ và hấp dẫn.

Em nhớ ngày đầu tiên đến lớp như mới hôm qua. Em chỉ mới 10 tuổi và háo hức tìm hiểu về di sản và văn hóa của mình. Em đâu biết rằng, quyết định tham gia lớp học đó sẽ dẫn đến tình yêu ngôn ngữ và văn hóa.

Qua nhiều năm, em bắt đầu thấy giá trị của việc nói và hiểu tiếng Việt. Nó không chỉ giúp cho em kết nối sâu sắc hơn với gia đình và cộng đồng mà còn mở ra cho em những cơ hội mới về mặt nghề nghiệp. Ngày nay, em làm việc trong một lĩnh vực đòi hỏi phải nói và hiểu nhiều ngôn ngữ. Sự thông thạo tiếng Việt của em là một thuận lợi rất lớn đối với em trong công việc. Em biết ơn về nền tảng mà Lớp Việt Ngữ tại trường St. Cecilia đã cung cấp cho em và em tự hào là một học sinh tốt nghiệp của trường.

Cuối cùng, em xin gửi lời cảm ơn chân thành đến Trường Việt Ngữ Tustin đã tạo cơ hội quý báu như vậy cho em và nhiều học sinh khác trong 30 năm qua. Em hy vọng rằng lớp học tiếng Việt tại St. Cecilia tiếp tục truyền cảm hứng cho các thế hệ tương lai để đánh giá cao và tôn vinh di sản và văn hóa của chúng ta, con người Việt Nam.

Cựu Học Sinh Trường, Đức Minh

Dự Đoán Tương Lai

Trong phòng thi, cô giáo nói:

- Đề bài văn của các em hôm nay là: "Em hãy tả hay viết về khả năng đặc biệt của em mà em cho là tuyệt vời nhất."

Các học sinh cúi đầu làm bài. Sau 5 phút, Tèo lên nộp bài với nội dung: "Em có khả năng dự đoán tương lai đó là kỳ thi này em sẽ trượt."

- Bài của em chỉ có vậy thôi sao?

- Vâng ạ.

Sáng hôm sau, cô giáo lên phòng thầy hiệu trưởng, rồi cô hỏi:

- Thầy đã xem bài làm của học trò Tèo chưa ạ?

Thầy hiệu trưởng đáp:

- Tôi đã xem rồi nhưng không biết cho điểm thế nào. Nếu như cho em ấy trượt thì bài văn của em ấy đúng, mà bài văn đúng thì phải cho em ấy đỗ, mà cho đỗ thì bài văn của em ấy sai. Thật là khó xử!!!

Sưu tầm – Cô Nguyễn Bích Liễu

Áo Trắng

Áo trắng ngày xưa em đến lớp.
Học trò thuở ấy đẹp làm sao!
Giờ đây áo trắng màu không nhạt,
Thầy cô hồi tưởng chuyện ngày xưa.

Cô Hứa Trần Kim

Diễn Hành Tết Trên Phố Bolsa – Xuân Quý Mão 2023

Lần đầu tiên trường Việt Ngữ tham gia diễn hành Tết trên phố Bolsa vào ngày mừng Một Tết Quý Mão. Thật rất ngại khi mời gọi thầy cô làm việc cộng đồng vào ngày Tết vì đó là ngày dành cho gia đình và bằng hữu. Nhưng điều đó đã được các cô giáo Tustin cùng gia đình hưởng ứng rất hăng hái và nhiệt tình.

Tờ mờ sáng, vợ chồng tôi đã đến đón cô giáo Ánh ở Tustin. Vấn đề tìm chỗ đậu xe gần nơi diễn hành là cả một thử thách vì hầu hết các đường chung quanh một dặm đều bị chặn, dành chỗ cho các đoàn xe và đoàn người diễn hành. Chúng tôi may mắn tìm được một chỗ đậu xe trong khu dân cư gần đó. Đang gọi điện thoại cho thầy Vũ Hoàng, Chủ Tịch Ban Điều Hành của Liên Hiệp Các Trường Việt Ngữ Hải Ngoại, thì chồng tôi reo lên: "Thầy Hoàng kia em!". Gây gò trong bộ quần áo tây và mái tóc bạc phơ, thầy loay hoay mở thùng xe để cùng thầy Thăng đem các biểu ngữ, cờ, loa ... Đặc biệt là bình cà phê to, rất nóng, đang được áp ủ trong một cái thùng xốp mà mọi người đang mong đợi để chống lại cái lạnh buốt của sáng tinh sương. Thầy Hoàng lúc nào cũng chu đáo!

Khi những tia nắng ban mai bắt đầu le lói thì các đoàn người cũng lũ lượt kéo tới. "Reng! Reng!..." điện thoại tôi liên tục reo lên khi các cô giáo chưa tìm được chỗ đậu xe hay chưa tìm thấy tôi. Cuối cùng tất cả đều tìm được chỗ đậu xe trước chợ ABC. Hai vợ chồng cô Heather cùng hai con gái và trai rực rỡ trong những chiếc áo dài đỏ. Hai bé con cô Liễu đang tung tăng vẫy hai lá cờ Việt, Mỹ. Con gái cô Ái Trâm duyên dáng trong tà áo dài trắng bên cạnh mẹ với chiếc áo dài màu hồng phấn. Tất cả vẽ lên một bức tranh gia đình ấm cúng và tươi sáng. Mọi người xếp hàng chụp hình chung nhóm với nhau. Những chiếc áo choàng đã được cất đi để nhường chỗ cho những chiếc áo dài tha thướt, đang khoe sắc trong nắng xuân. Cái lạnh cuối mùa đông có lẽ không làm cho mọi người chùn bước. Họ hân hoan giăng biểu ngữ diễn hành!

Trong khi chuẩn bị xếp hàng chờ đến phiên của nhóm mình, tôi nhìn quanh và thích thú khi thấy có những người ngoại quốc mặc áo dài, nam có, nữ có. Tôi mỉm cười khi thấy các sắc dân khác hòa nhập vào văn hoá Việt một cách tự nhiên và thoải mái.

Sau hơn 2 tiếng chờ đợi, đoàn Việt Ngữ chúng tôi cũng bắt đầu chuyển bước. May mắn là đoàn được số 21 nên không phải chờ đợi lâu khi cuộc diễn hành bắt đầu. Từ đường Magnolia đến đường Bushard, chúng tôi tươi cười đáp lại những vẫy tay của khán giả mà tôi đoán đa số là phụ huynh và học sinh của các trường Việt Ngữ. Thầy Hoàng bắt loa giới thiệu lợi ích của việc học tiếng Việt và mời mọi người đưa con em mình đến học tại các trường gần nhà. Ánh mắt thân thiện và nụ cười hớn hở của dân chúng khiến quãng đường không còn xa nữa. Đôi chân của tôi cũng ủng hộ việc làm của tôi nên không còn núng nịu, làm tôi đau như thường ngày.

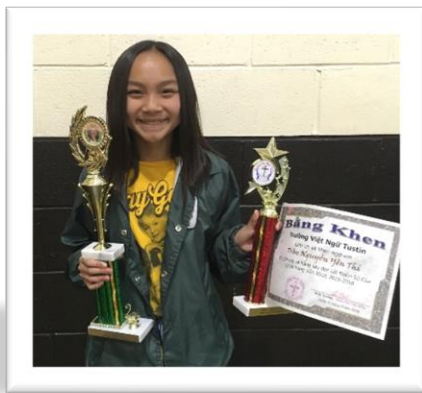
Cảm tạ ơn trên đã cho chúng tôi một buổi sáng diễn hành Tết thật vui và có ý nghĩa. Cảm ơn thầy Vũ Hoàng đã luôn tận tụy, hy sinh làm gương sáng cho chúng tôi noi theo. Cảm ơn quý thầy cô Tustin và gia đình luôn hỗ trợ chúng tôi trong những sinh hoạt văn hoá và duy trì tiếng Việt tại hải ngoại.

*Ngày nào em còn bé,
Tung tăng em tới trường,
Giờ tha thướt áo dài,
Em cùng mẹ diễn hành.
Ôi thương yêu, quý lắm,
Ngày Tết của Việt Nam.*

*Cô Hứa Trần Kim 1/2023
Mến tặng quý thầy cô và gia đình đã tham gia cuộc diễn hành*

Ngoại và Tôi

Tiếng những đứa bé la hét chạy chơi, xa xa, tiếng các em nam đội banh bóng rổ trên sàn gỗ. Tiếng nói to nhỏ, lanh lảnh của các chị lớp bốn ngồi cách tôi một dãy bàn. Tôi ngồi đây, tại khu vực ăn trưa trường tiểu học St. Barbara. Cách tôi không xa, cô giám thị bữa trưa liếc mắt nhìn tôi. Tôi ngao ngán xúc từng muỗng cơm ruốc mà bà ngoại đã cẩn thận chuẩn bị cho tôi từ tối hôm qua. Cô nuốt cho nhanh để cô giám thị cho tôi thoát ra sân chơi.

Những đứa trẻ khác trong trường tôi, thường được mẹ mang cho: Lunchable, McDonald's Happy Meals, và hot pockets. Chỉ có tôi là mắc kẹt với những món ăn Việt mà bà ngoại đã chuẩn bị. Thật hổ thẹn! Tôi nhất quyết từ chối ăn những món ăn thuần túy Việt này. Tôi luôn kiên nhẫn, chờ cho cô giám thị quay đi hướng khác. Thế là tôi nhanh nhẹn đồ hết chỗ cơm chưa đựng vào thùng rác. Không cần biết bụng đói thế nào, tôi nhất quyết không ăn đồ bà mang cho. Có hôm không kiểm ra cơ hội nào để vứt vào thùng rác, tôi đành mang đồ ăn chưa đựng về nhà. Và thế là ngoại biết mảnh của tôi.

Nghĩ tôi không thích ăn cơm, bà mang cho tôi vài món ăn của Mỹ. Hôm thì súp gà bà hâm nóng, bữa thì ngũ cốc và sữa lạnh. Tất cả bà ngoại chuẩn bị sẵn sàng trong bình thủy để giữ ấm hoặc lạnh. Tôi cũng chả thèm ăn, và rồi cũng mang nguyên dạng về nhà.

"Sao con không ăn súp, bé Thi?" bà hỏi, sự thất vọng hiện rõ trên khuôn mặt bà ngoại.

"Dạ, nó nguội quá! Con ăn không được." là câu chống chế vô duyên của tôi.

Bà ngoại mở bình thủy nhỏ ra, súp vẫn còn bốc khói. Tôi giả vờ lảng đi. Nhưng hình ảnh bà ngoại buồn buồn, ăn từng muỗng súp thừa trước Ti Vi, trong lúc tôi ngồi tập viết chữ bên cạnh, luôn khắc sâu vào tâm trí tôi.

Hôm đó, chính tôi đã đập nát trái tim bà ngoại tôi! Tôi biết chắc như thế. Giờ đây, lâu lâu, may mắn lắm tôi mới được ăn bữa cơm bà nấu. Giờ đây, tôi muốn hét cho vỡ phổi, là tôi trân quý những nỗ lực bà đã dành cho tôi. Là những món ăn bà nấu thật là ngon, và tôi yêu bà lắm. Nhưng ý nghĩ yêu thương đó dường như đã bị đánh mất trong bản dịch. "Con yêu bà"; "Bà yêu con" là những lời không bao giờ nói ra trong gia đình tôi. Sự thương yêu của bà dành cho chúng tôi được thể hiện qua những món ăn tự tay bà làm. Và tôi đã dẫm nát tình thương ấy bằng đế giày đèn nhấp nháy "Sketcher" của tôi, khi tôi đồ đồ ăn bà làm để chạy đi chơi.

Tôi đã không nhận ra rằng ở trong từng lớp bọc nhựa, trong những hộp đựng đồ ăn, đã chứa đầy trái tim và tình thương yêu của bà. Tôi và bà tồn tại trong hai thế giới hoàn toàn khác nhau: bà ngoại người Việt và đứa cháu gái người Mỹ gốc Việt. Chúng tôi đứng cách xa nhau có một mét thôi, mà dường như xa nhau ngàn dặm!

Nếu có thể trở lại quá khứ, tôi sẽ chạy thẳng vào phòng ăn trưa ngày ấy. Tôi sẽ vồ lấy cô bé năm tuổi hồi xưa ấy, và hét cho cô bé ấy nghe rằng: "Không có gì phải xấu hổ cả, đồ ăn mình khác các bạn thì có sao đâu? Tình yêu của bà ngoại đáng trân trọng hơn sự kiêu hãnh và định kiến ngu dốt của tôi!". Tôi đứng đây hôm nay, tự hào về văn hoá của chính gia đình mình. Sự khác biệt, hoặc đa dạng hoá là một điểm mạnh, một cái đẹp mà mọi người nên tôn vinh.

Đi đến đâu, hoặc làm gì, tôi vẫn thường nghĩ tới bà ngoại. Bà đã đem hết yêu thương khi vào bếp, tự tay chuẩn bị bữa ăn trưa cho tôi. Nếu có thể ngược dòng thời gian, tôi sẽ vồ lấy chén cơm ruốc ấy, ăn ngấu nghiến đến hạt cơm cuối cùng, như muốn nói: "NGOẠI ƠI, CON YÊU NGOẠI!"

Cựu Học Sinh Trường, Trần Nguyễn Yên Thi

Sông Hồng nằm ở đâu?

Cô giáo: “Tuần trước chúng ta đã học bài Sông Hồng, bây giờ ôn lại một chút nhé. Các em cho cô biết Sông Hồng nằm ở đâu?”

Một học sinh nhanh nhẩu: “Dạ thưa cô, Sông Hồng nằm ở trang 77 trong sách Tiếng Việt Thực Hành ạ.”

Cô giáo: !!!

Sưu Tầm (Cô QT)

Nước Ngọt

Trong ngày thi đồ vui tại Trung Tâm Công Giáo, cô giáo điều khiển chương trình đọc câu hỏi:

“Các em hãy kể ra những loại cá nào sống trong nước ngọt (sông)”

Một em trong đội bấm chuông và trả lời thật đồng dặc:

“Dạ, thưa cô, không có loại cá nào sống được trong nước ngọt (soda) cả.”

Cô Nguyễn Ánh

Cái “Tôi”

- Bỏ dấu ^ thì là Tôi,
- Thêm dấu sắc là Tôi,
- Thêm dấu huyền là Tôi,
- Thêm dấu nặng là Tôi.

☺**Bởi thế nên:**

- Nếu ta không biết mình là ai thì Tôi,
- Nếu ta không chịu hạ mình học hỏi thì Tôi,
- Nếu ta không giúp người lúc khó khăn thì Tôi,
- Nếu ta không làm điều đúng đắn thì Tôi Lỗi

Sưu Tầm (Cô CH)

Một Bài Thơ Kỳ Lạ Với 8 Cách Đọc, Ý Nghĩa Văn Y Nguyên!

(Không tin quý vị đọc thử sẽ thấy nó kỳ lạ thế nào)

Tiếng Việt của chúng ta thật
tuyệt vời!
Phải nói là báỉ phục bài thơ lạ kỳ
này, hiện có 1 vài tài liệu cho
rằng đây là bài "Mến cảnh xuân"
(thơ Đường) của Hàn Mặc Tử.

Ta cùng "chiêm ngưỡng" về đọc
đáo của bài thơ này nhé:

1. Bài thơ gốc:

Ta mến cảnh xuân ánh sáng ngời
Thú vui thơ rượu chén đầy vơi
Hoa cài giậu trúc cảnh xanh biếc
Lá quện hương xuân sắc thắm
tươi
Qua lại khách chờ sông lặng
sóng

Ngược xuôi thuyền đợi bến đông
người

Xa ngân tiếng hát đàn trầm bổng
Tha thướt bóng ai mắt mím cười.

2. Đọc ngược bài gốc từ dưới lên:

Cười mím mắt ai bóng thướt tha
Bổng trầm đàn hát tiếng ngân xa
Người đông bến đợi thuyền xuôi
ngược

Sóng lặng sông chờ khách lại
qua

Tươi thắm sắc xuân hương
quện lá

Biếc xanh cảnh trúc giậu cài hoa
Voi đầy chén rượu thơ vui thú
Ngời sáng ánh xuân cảnh mến ta.

3. Bỏ 2 chữ đầu mỗi câu trong bài gốc, (Sẽ có một bài ngũ ngôn bát cú, luật bằng vần bằng):

Cảnh xuân ánh sáng ngời
Thơ rượu chén đầy vơi
Giậu trúc cảnh xanh biếc
Hương xuân sắc thắm tươi

Khách chờ sông lặng sóng
Thuyền đợi bến đông người
Tiếng hát đàn trầm bổng
Bóng ai mắt mím cười.

4. Bỏ 2 chữ cuối mỗi câu trong bài gốc, đọc ngược từ dưới lên (ngũ ngôn bát cú, luật bằng vần bằng):

Mắt ai bóng thướt tha
Đàn hát tiếng ngân xa
Bến đợi thuyền xuôi ngược
Sông chờ khách lại qua
Sắc xuân hương quện lá
Cảnh trúc giậu cài hoa
Chén rượu thơ vui thú
Ánh xuân cảnh mến ta.

5. Bỏ 3 chữ cuối mỗi câu trong bài gốc:

Ta mến cảnh xuân
Thú vui thơ rượu
Hoa cài giậu trúc
Lá quện hương xuân
Qua lại khách chờ
Ngược xuôi thuyền đợi
Xa ngân tiếng hát
Tha thướt bóng ai.

6. Bỏ 3 chữ đầu mỗi câu trong bài gốc, ta đọc ngược từ dưới lên:

Cười mím mắt ai
Bổng trầm đàn hát
Người đông bến đợi
Sóng lặng sông chờ
Tươi thắm sắc xuân
Biếc xanh cảnh trúc
Voi đầy chén rượu
Ngời sáng ánh xuân.

7. Bỏ 4 chữ đầu mỗi câu trong bài gốc:

Ánh sáng ngời
Chén đầy vơi

Cảnh xanh biếc
Sắc thắm tươi
Sông lặng sóng
Bến đông người
Đàn trầm bổng
Mắt mím cười.

8. Bỏ 4 chữ cuối mỗi câu trong bài gốc, ngược từ dưới lên:

Bóng thướt tha
Tiếng ngân xa
Thuyền xuôi ngược
Khách lại qua
Hương quện lá
Giậu cài hoa
Thơ vui thú
Cảnh mến ta.

Khi đọc bài thơ này ta không chỉ
vô cùng khâm phục tác giả của
bài thơ, mà chắc chắn sẽ càng
thêm yêu quý và cùng nhau phải
giữ gìn vẻ đẹp của tiếng Việt!

Bài thơ được chia sẻ từ nhà
nghiên cứu Dân tộc học và
Việt học Đinh Trọng Hiếu ở
Paris đăng trên "Khuôn Mặt
Văn Nghệ".

#Songtichcucmoingay

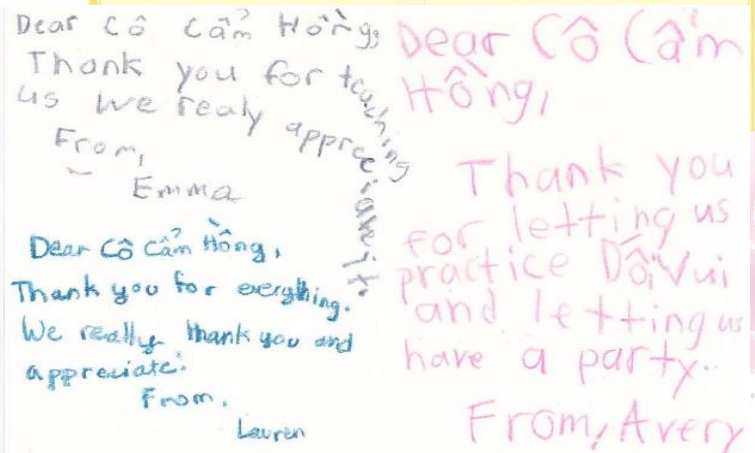
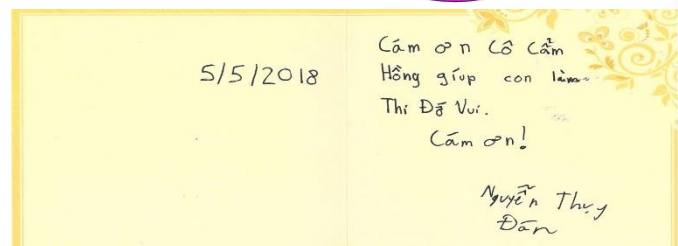
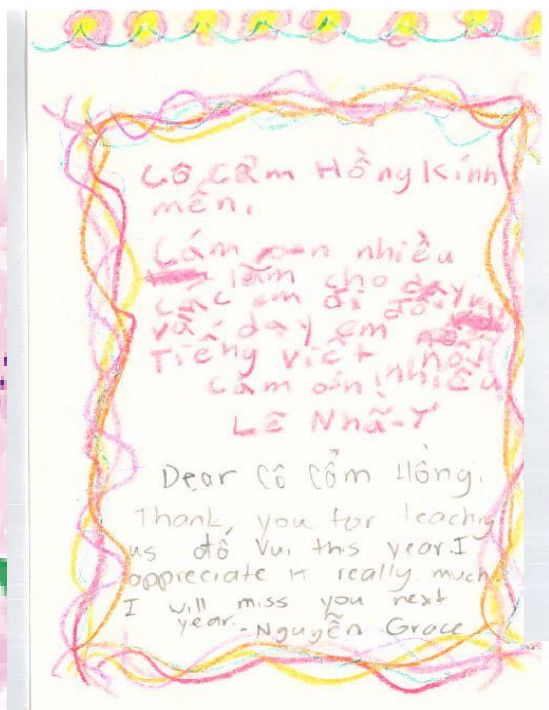
Nhớ Mãi

Thấm thoát thời đưa
 Như vừa tạm biệt
 Ngôi trường thân thiết
 Chứa niềm vui
 Nhớ lắm trường ơi
 Nỗi lòng ai thấu
 Xa trường yêu dấu
 Gần trọn 5 năm
 Công việc làm ăn
 Đủ điều bận rộn
 Nghĩ càng thêm xốn
 Con cái gia đình
 Mỗi buổi bình minh
 Việc làm công sở
 Hết làm đến chợ
 Tiếp tục mỗi ngày
 Thứ bảy cũng cày
 Trông đàn cháu nhỏ
 Nhưng lòng trần trở
 Nhớ bạn nhớ trò
 Muốn giúp chăm lo
 Những khi cần đến
 Chỉ mong công hiến
 Giúp đỡ tận tình

Các lớp học sinh
 Chụp hình, in sách
 Ghi danh phụ trách
 Dạy học luyện thi
 Các bé tí ti
 Chuyên tâm lo liệu
 Xếp thời khóa biểu
 Âm thực, đặt phòng
 Bế giảng lo xong
 Bằng khen chứng chỉ
 Chăm lo tỉ mỉ
 Những việc linh tinh
 Góp chút sức mình
 Cho trường yêu mến
 Mặc dù không đến
 Dạy học hàng tuần
 Tôi nhớ vô ngần
 Quý thầy, cô giáo
 Huyền thuyên hoạt náo,
 Vui vẻ cười đùa
 Các em học trò
 Dễ thương bé tí
 Rụt rè, rủ rì
 Giọng nói ngây ngô

"Em thích lớp cô"
 Chao ôi thương quá!
 Niềm yêu không xóa
 Cho đến bạc đầu
 In dấu đậm sâu
 Ghi trong lòng mãi
 Ngôi trường dấu á
 Việt Ngữ Tustin

Cô Cẩm Hồng - 2023

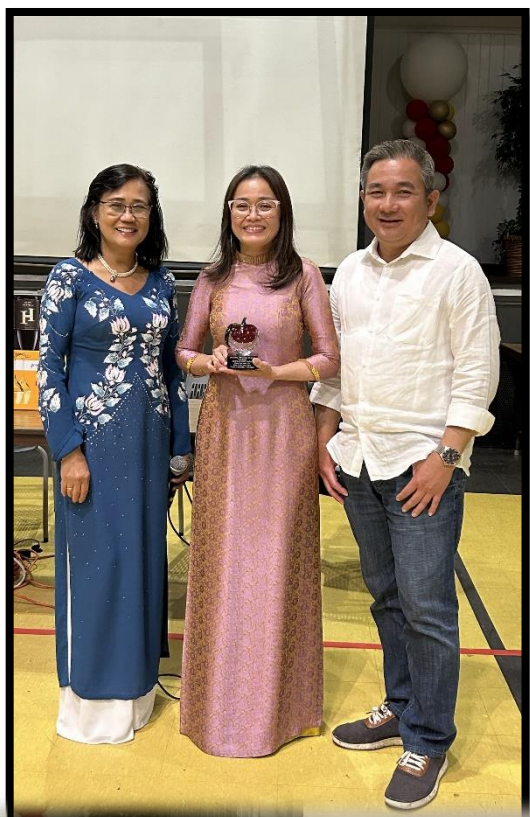

Vườn Hoa Thơ Kỳ

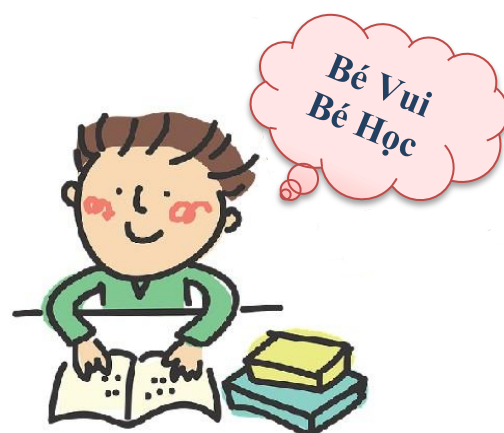
Lặng lặng thu về, năm 93 tháng chín,
Âm thầm chớm nở một loài hoa
Trắng tinh, trong suốt, hương thơm ngát
Tươi cười trong nắng, lóng lánh giọt sương
Hoa Việt Ngữ ra đời trong hy vọng
Mộng ước cao vời, tiếng Việt được truyền lưu

Thầy Minh Khắc can cường mang trọng trách
Mở ngôi trường mang tên họ “Tustin”.
Chung vai sát cánh các thầy cô,
Tận tụy hy sinh, dạy dỗ mầm non,
Ngày tháng ngày, thấm thoát ba mươi năm
Thu tàn, đông đến, xuân đi, hè về
Hoa Việt Ngữ càng thêm sắc thắm,
Khiến ngôi vườn càng rực rỡ sắc hương.
Thầy Xuân Khanh, hiệu trưởng sáu năm,
Cô Phạm Đạm nối tiếp bốn mùa thu.
Hiệu trưởng kế, cô Hứa Trần Kim
Luôn cải cách, nâng cao giáo dục
Sáu năm trời lèo lái con thuyền,
Vượt sóng dữ, tung hoành trên biển cả.

Thuyền đầy ắp những tôm đầy cá,
Là kết quả thành đạt của học sinh

Giờ đây tiếng Việt thông lâu,
Yêu tiếng Mẹ, yêu quê cha đất tổ,
Hãnh diện là con cháu Rồng Tiên.
Cô Mộng Liên, sáu năm chèo chống,
Cùng Cẩm Hồng lèo lái hai năm.
Giờ đây thuyền tiếp tục ra khơi,
Cô Kim nối tiếp hành trình,
Cùng thầy cô vượt những gian nan,
Đưa con thuyền về miền biển đẹp.

Cô Hứa Trần Kim - 2023

Chân Thành Cảm Tạ

Trong tâm tình tri ân, ban điều hành và ban giảng huấn Trường Việt Ngữ Tustin xin chân thành cảm tạ:

- Linh Mục Quản Xứ Phan Tấn Khởi, Giáo Xứ St. Cecilia
- Linh Mục Phó Xứ Nguyễn Michael, Cộng Đoàn Thánh Phêrô Tustin
- Quý Cha Cựu Quản Nhiệm Cộng Đoàn Thánh Phêrô Tustin
- Thầy Phó Tế Ngô Đình Đông, Cộng Đoàn Thánh Phêrô Tustin
- Sơ Nguyễn Năng Hương, LHC, Cộng Đoàn Thánh Phêrô Tustin
- Bà Chủ Tịch Trần N. Mộng Liên và Ban Chấp Hành Cộng Đoàn Thánh Phêrô Tustin
- Quý vị cựu chủ tịch Cộng Đoàn Thánh Phêrô Tustin
- Quý thầy cô cựu hiệu trưởng Cộng Đoàn Thánh Phêrô Tustin
- Liên Hiệp Các Trường Việt Ngữ Hải Ngoại
- Liên Trường Việt Ngữ Công Giáo, Giáo phận Orange
- Quý trung tâm trường, hiệu trưởng và thầy cô giáo các Trường Việt Ngữ
- Quý thầy cô giáo và các em phụ giáo Trường Việt Ngữ Tustin
- Quý anh chị ban ẩm thực và trật tự Trường Việt Ngữ Tustin
- Quý vị ân nhân và quý vị phụ huynh học sinh Trường Việt Ngữ Tustin

Sự hỗ trợ và đồng hành của quý cha và quý vị là sự khích lệ tinh thần vô giá cho Trường Việt Ngữ Tustin trong suốt 30 năm qua.

Kính chúc quý cha, quý vị và gia đình luôn được bình an, khỏe mạnh và tràn đầy hồng ân của Thiên Chúa và Mẹ Maria.

Trân trọng,

Hua Tran Kim

Hứa Trần Kim
Hiệu Trưởng
TM/Ban Điều Hành Trường Việt Ngữ Tustin

CosmeHeal - Kiến tạo làn da bằng Y Học tái tạo

NGHỆ SĨ NGỌC HUYỀN

Tổng Nhà Phân Phối Độc Quyền Tại Mỹ và CaNaDa

 (714)717 - 7078 | (281)773 - 7027

Tổng Phân Phối Tại Việt Nam

 0903 379 075 | 0939 180 115

 www.ngochuyensupershinecosmeheal.com

PrimeLending

A PlainsCapital Company.

Home Loans Made Simple.

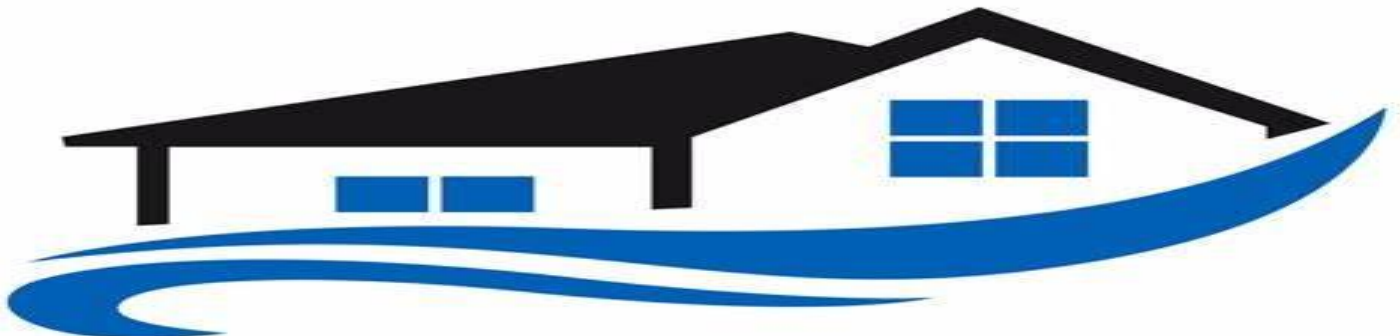
50 States Lending

Westminster Branch

714-552-9952

Branch NMLS: 1042661
9741 Bolsa Ave #219-220
Westminster, CA 92683

The mortgage process including negotiations will take place in English on documents printed in English aside from foreign language disclaimers required by law. If you have difficulty understanding English or reading English, you are advised to bring your own interpreter over the age of 18. PrimeLending will NOT provide an interpreter for your use. All loans subject to credit approval. Rates and fees subject to change. ©2021 PrimeLending, a PlainsCapital Company Equal Housing Lender. PrimeLending Licensed by the Department of Business Oversight under the California Residential Mortgage Lending Act- lender lic no. 4130996. v010918

Meet Your Dentist in Yorba Linda:

PETER H. PHAM, D.D.S., INC

Yorba Family Dental

18220 Yorba Linda Blvd, Ste 305
Yorba Linda, CA 92886

714-528-2000

Dr. Pham received his Bachelor of Science in Biology at the University of California Irvine. He graduated at the University of California San Francisco, School of Dentistry. He has been practicing Dentistry since 2001. Dr. Pham treats his patients like his own family. He is gentle, friendly and very caring.

“I hold my family close to my heart because I believe that having a strong family is essential for achieving happiness in life. I will ensure that you will become a member of my dental family.”

Peter H. Pham, DDS

Mái Trường Kỷ Niệm

Ba mươi năm cũ, mái trường xưa,
Bàn ghế im nằm hỏi ai thừa,
Chuông nhà thờ vọng tan trong gió,
Hàng cây xanh thắm khuất màn mưa.
Học trò già biệt niên học hết,
Cô thầy bịn rịn phút tiễn đưa,
Ký ức chất chồng gom góp lại,
Một vùng kỷ niệm, một chiều mưa.

Cô Trần Quỳnh Tiên – 2023

